

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning som kompletterar förordningen om betygsättningsverksamhet avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lagen om Finansinspektionen ska ändras. I propositionen föreslås dessutom små tekniska ändringar i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet, lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat och lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism. Syftet med propositionen är att ändra den nationella lagstiftningen med anledning av att EU:s förordning om transparens och integritet i betygsättningsverksamhet avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (ESG-betyg) har trätt i kraft.

Syftet med förordningen om transparens och integritet i betygsättningsverksamhet avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (ESG-betyg) är att göra ESG-kreditvärderingsverksamheten i EU mer konsekvent, öppen och jämförbar och på så sätt öka investerarnas förtroende för hållbara finansiella produkter. Leverantörerna av ESG-betyg övervakas i enlighet med förordningen om ESG-betygsättningsverksamhet av Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten. Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten kan dock vid behov överföra sina befogenheter till den nationella behöriga myndigheten. Därför ska det nationellt föreskrivas om den behöriga myndighet som avses i förordningen om ESG-betygsättningsverksamhet. Propositionens förslag till lagändringar gäller Finansinspektionen.

I propositionen föreslås det att Finansinspektionen får utökade befogenheter att vara behörig myndighet enligt förordningen om ESG-betygsättningsverksamhet. I propositionen föreslås också små tekniska korrigeringar i definitionen av andra finansmarknadsaktörer i lagen om Finansinspektionen. Dessutom föreslås tekniska ändringar i det kapitel i lagen om Finansinspektionen där det bland annat föreskrivs om tillsynen över iakttagande av EU-förordningar.

Därutöver görs som ett separat ärende i förhållande till den övriga propositionen tekniska korrigeringar i bestämmelserna om påföljder för advokater i lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism för att bestämmelserna ska motsvara det tidigare ändrade tillämpningsområdet för lagen.

Lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
MOTIVERING.....	4
1 Bakgrund och beredning.....	4
1.1 Bakgrund.....	4
1.2 Beredning.....	4
2 EU-rättsaktens målsättning och huvudsakliga innehåll.....	5
3 Nuläge och bedömning av nuläget	12
3.1 Allmänt	12
3.2 Finansinspektionen och de som står under direkt tillsyn av Esma	12
3.2.1 Kreditvärderingsinstitut	14
3.2.2 Hantering av referensvärden	15
3.2.3 Transaktionsregister	15
3.3 Utseende av Finansinspektionen till behörig myndighet.....	16
3.3.1 Finansinspektionens personal	18
4 Förslagen och deras konsekvenser	18
4.1 De viktigaste förslagen	18
4.2 De huvudsakliga konsekvenserna.....	20
4.2.1 Ekonomiska konsekvenser.....	20
4.2.2 Konsekvenser för myndigheter.....	22
5 Alternativa handlingsvägar.....	22
5.1 Handlingsalternativen och deras konsekvenser	22
5.2 Handlingsmodeller som planeras eller används i andra medlemsstater	23
6 Remissvar	23
7 Specialmotivering.....	25
7.1 Lagen om Finansinspektionen	25
7.2 Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	28
7.3 Lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	29
7.4 Lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat	29
7.5 Lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism.....	29
8 Ikraftträdande	29
9 Verkställighet och uppföljning	30
10 Förhållande till andra propositioner	30
10.1 Samband med andra propositioner	30
11 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning	30
LAGFÖRSLAG.....	32
1. Lag om ändring av lagen om Finansinspektionen	32
2. Lag om ändring av 21 kap. 12 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	36
3. Lag om ändring av 2 kap. 23 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet.....	36
4. Lag om ändring av 35 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.....	37
5. Lag om ändring av lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism.....	38
BILAGA.....	40
PARALLELLTEXT	40

1. Lag om ändring av lagen om Finansinspektionen	40
2. Lag om ändring av 21 kap. 12 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	54
3. Lag om ändring av 2 kap. 23 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet.....	55
4. Lag om ändring av 35 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.....	56
5. Lag om ändring av lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism.....	57

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

Den 13 juni 2023 lade kommissionen fram ett lagstiftningsförslag om transparens och integritet i klassificeringsverksamhet avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (ESG-betyg)¹ (COM(2023) 314 final). Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/3005 om transparens och integritet i betygsättningsverksamhet avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (*ESG-betyg*), och om ändring av förordningarna (EU) 2019/2088 och (EU) 2023/2859, nedan *förordningen om ESG-betygsättningsverksamhet* eller *EU-förordningen*, antogs den 27 november 2024.

Syftet med förordningen om ESG-betygsättningsverksamhet är att öka ESG-betygsättningsverksamhetens integritet, transparens, jämförbarhet när detta är möjligt, ansvar, tillförlitlighet, goda förvaltning och oberoende och samtidigt bidra till ESG-betygens transparens och kvalitet. Syftet med EU-förordningen är också att främja den inre marknadens funktion och samtidigt uppnå ett högklassigt konsument- och investerarskydd samt att minska möjligheterna till grönmålning på marknaden.

Trots att förordningen på EU-nivå är direkt tillämplig lagstiftning, förutsätter tillämpningen av dess bestämmelser ändringar i den nationella lagstiftningen. Leverantörerna av ESG-betyg övervakas i enlighet med förordningen av Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (*Esm*a). Esm a kan dock vid behov överföra befogenheter till en nationell behörig myndighet. Därför ska det nationellt föreskrivas om den behöriga myndigheten. Propositionens förslag till lagändringar gäller Finansinspektionen.

1.2 Beredning

Beredning av EU-rättsakten

Kommissionens lagstiftningsförslag behandlades i rådets arbetsgrupp för finansiella tjänster i undergruppen för hållbar finansiering. I december 2023 erhöll rådet ett förhandlingsmandat för trepartsförhandlingar, varefter förhandlingar inleddes. Preliminär politisk enighet med Europaparlamentet nåddes i februari 2024 och den slutliga förordningen om ESG-betygsättningsverksamhet antogs den 27 november 2024. EU-förordningen publicerades i Europeiska unionens officiella tidning den 12 december 2024 och trädde i kraft den 20 december 2024. Tillämpningen av EU-förordningen inleds den 2 juli 2026. Enligt EU-förordningen ska en nationell behörig myndighet dock utses senast den 2 april 2026.

Finlands ståndpunkt om EU-förhandlingarna bildades utifrån kommissionens lagstiftningsförslag genom statsrådets skrivelse (U 34/2023 rd). Ett centralt drag i Finlands förhandlingsmål var att för dem som bedriver ESG-betygsättningsverksamhet säkerställa en proportionerlig ram som beaktar olika aktörer av olika storlek samt främjar utvecklandet av konsument- och investerarskyddet och marknaden och samtidigt främjar den finansiella

¹ Termen ESG syftar på hållbarhetens olika dimensioner: miljö (E – environmental), samhälle (S – social) och bolagsstyrning (G – governance).

stabiliteten. Finlands förhandlingsmål i fråga om förordningen om ESG-betygsättningsverksamhet uppnåddes i huvudsak.

Beredningen av regeringens proposition

Regeringens proposition har beretts som tjänsteuppdrag vid finansministeriet under våren 2025. I samband med beredningen har finansministeriet hört Finansinspektionen särskilt i fråga om förslag till ändringar av mer teknisk natur i lagen om Finansinspektionen. Vid beredningen har intressentgrupper hörts under remissbehandlingen 18.6–12.8.2025. Begäran om yttrande, yttrandena och ett sammandrag av dem finns på finansministeriets projektsida www.vm.fi/hankkeet och har projektnummer [VM055:00/2025](#).

Ändringarna i lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism (444/2017) har beretts vid finansministeriet som tjänsteuppdrag hösten 2025. Under beredningen hördes Finlands Advokater, Juristiliitto – Juristförbundet ry och Regionförvaltningsverket i Södra Finland.

2 EU-rättsaktens målsättning och huvudsakliga innehåll

Målsättning

Betygen för miljö, samhälle och god förvaltning (nedan *ESG-betyg*) har fått en allt större roll på finansmarknaden under de senaste åren. Delvis har också EU:s strategi för hållbar finansiering och andra författningar som hänger samman med den ökat betydelsen. Investerare och andra aktörer på finansmarknaden fäster vid fattandet av beslut om investeringar och annat allt större uppmärksamhet vid företagets hållbarhet och ansvar. ESG-betygen är ett sätt att få information om ett företags eller till exempel en finansiell produkts hållbarhet. Exempelvis kreditinstitut, värdepappersföretag och försäkringsbolag använder ofta ESG-betyg som grund för jämförelse av prestation eller hållbarhetsrisker och hållbarhetsmöjligheter i sin investeringsverksamhet. ESG-betygen har därför en betydande inverkan på marknadens funktion och på konsument- och investerarskyddet.

Tidigare har det inte funnits bestämmelser om ESG-betyg eller leverantörer av ESG-betyg. Olika utövare av ESG-betygsättningsverksamhet kan ge olika ESG-betyg till enskilda företag och skillnaden kan vara betydande. Syftet med förordningen om ESG-betygsättningsverksamhet är inte att reglera innehållet i ESG-betygen eller de metodologier som ligger till grund för dem, utan att erbjuda användarna av ESG-betyg och allmänheten insyn i de faktorer som ligger till grund för ESG-betygen och som delvis kan förklara skillnaderna mellan ESG-betyg som tillhandahållas av olika leverantörer av ESG-betyg. En ytterligare målsättning för EU-förordningen är att säkerställa att ESG-betygen är oberoende, opartiska, systematiska och av tillfredsställande kvalitet samt att deras jämförbarhet eller att åtminstone förståelsen för deras skillnader ökar. I EU-förordningen finns också bestämmelser för leverantörer av ESG-betyg om krav på organiseringen av verksamheten, vilket säkerställer en god och fungerande förvaltning och förebygger intressekonflikter. Enligt EU-förordningen utövar Esma tillsyn över leverantörerna av ESG-betyg. Esma kan vid behov överföra sina befogenheter också till nationella behöriga myndigheter. Syftet med EU-förordningen är att säkerställa att jämförbarheten av och tillförlitligheten hos ESG-betyg blir bättre, vilket förebygger missbruk på ESG-betygsättningsmarknaden, förbättrar marknadens förtroende och främjar uppnåendet av målen i den europeiska gröna given.

Avdelning I – Innehåll, tillämpningsområde och definitioner

I avdelning I i förordningen om ESG-betygsättningsverksamhet finns bestämmelser om innehåll (artikel 1), tillämpningsområde (artikel 2) och definitioner (artikel 3). Enligt artikel 1 i EU-förordningen införs en gemensam regleringsstrategi för att öka ESG-betygsättningsverksamhetens integritet, transparens, jämförbarhet när detta är möjligt, ansvar, tillförlitlighet, goda förvaltning och oberoende, och därmed bidra till ESG-betygens transparens och kvalitet och till unionens agenda för hållbar finansiering. Syftet med EU-förordningen är att få den inre marknaden att fungera på ett smidigt sätt och samtidigt uppnå en hög nivå av konsument- och investerarskydd. Förordningen syftar till att förebygga grönvaskning och spridning av andra typer av felaktig information, bland annat social tvättning, genom att införa transparenskrav för ESG-betyg och regler för leverantörer av ESG-betyg avseende organisation och uppförande.

I artikel 2 i EU-förordningen föreskrivs det om tillämpningsområdet för förordningen. EU-förordningen är tillämplig på ESG-betyg som utfärdas av leverantörer av ESG-betyg verksamma i unionen. Leverantörer av ESG-betyg anses vara verksamma i unionen, om de är etablerade i unionen och 1) utfärdar eller offentliggör sina ESG-betyg på sin webbplats eller på annat sätt, eller 2) när de utfärdar och distribuerar sina ESG-betyg genom abonnemang eller andra avtalsförhållanden. Leverantörer av ESG-betyg som är etablerade utanför unionen anses vara verksamma i unionen när de utfärdar och distribuerar sina ESG-betyg genom abonnemang eller andra avtalsförhållanden i unionen. I artikel 2 föreskrivs också om sådana fall som EU-förordningen inte är tillämplig på. Det finns flera sådana fall. Exempelvis privata ESG-betyg som inte är avsedda för offentliggörande eller distribution eller ESG-betyg som offentliggörs eller distribueras av ideella organisationer för icke-kommersiella ändamål.

De viktigaste definitionerna i artikel 3 i EU-förordningen är definitionerna av ESG-betyg och betygsatt post. Med ESG-betyg avses i EU-förordningen ett utlåtande eller en poäng eller en kombination av båda, vad gäller en betygsatt posts profil eller egenskaper med avseende på miljömässiga faktorer, faktorer som rör sociala förhållanden och mänskliga rättigheter, eller faktorer som rör bolagsstyrning, eller vad gäller en betygsatt posts exponering för risker, eller inverkan på miljömässiga faktorer, faktorer som rör sociala förhållanden och mänskliga rättigheter, eller faktorer som rör bolagsstyrning, som baseras på både en vedertagen metod och ett definierat rangordningssystem med betygs kategorier, oavsett om ett sådant ESG-betyg betecknas som "ESG-betyg", "ESG-yttrande" eller "ESG-poäng" (artikel 3 första stycket led 1). Med betygsatt post avses en juridisk person, ett finansiellt instrument, en finansiell produkt, en offentlig myndighet eller ett offentligrättsligt organ som uttryckligen eller underförstått har fått ett ESG-betyg, oavsett om en sådan betygsättning har begärts och oavsett om den juridiska personen, den offentliga myndigheten eller det offentligrättsliga organet har tillhandahållit information för ESG-betyget (artikel 3 första stycket led 7).

Avdelning II – Tillhandahållande av ESG-betyg i unionen

Avdelningen innehåller bestämmelser om auktorisationsprocesserna för leverantörer av ESG-betyg och om ESG-betyg som inom unionens territorium tillhandahålls av leverantörer av ESG-betyg från tredjeländer. I artikel 4 i EU-förordningen finns det bestämmelser om krav enligt vilka ESG-betyg får tillhandahållas inom unionens territorium. Av juridiska personer som avser tillhandahålla ESG-betyg inom unionens territorium krävs antingen en i artikel 6 avsedd auktorisation som utfärdats av Esma, ett i artikel 10 avsett beslut om likvärdighet och påvisande av uppfyllande av de villkor som avses i den artikeln, en i artikel 11 avsedd auktorisation för godkännande eller ett i artikel 12 avsett erkännande (artikel 4).

Kapitel 1 – Auktorisation för leverantörer av ESG-betyg som är etablerade i unionen att bedriva verksamhet i unionen

I artiklarna 6–9 i EU-förordningen föreskrivs det om ansökan om auktorisation och anknytande krav (artikel 6), Esmas prövning av ansökan (artikel 7), beviljande av eller avslag på ansökan om auktorisation och delgivning av beslut (artikel 8) samt om tillfälligt upphävande av auktorisation och återkallande av auktorisation (artikel 9). I bilaga I till EU-förordningen finns det bestämmelser om uppgifter som ska lämnas i ansökan om auktorisation. Auktorisation kan endast sökas av juridiska personer som är etablerade i unionen och ska sökas hos Esma, som har befogenhet att fatta även andra ovannämnda beslut om auktorisationen.

I artikel 5 i EU-förordningen finns bestämmelser om ett undantag från krav enligt artiklarna 4 och 6. Undantaget gäller tillfällig ordning för små leverantörer av ESG-betyg. Om en leverantör av ESG-betyg kategoriseras som ett litet företag eller en liten koncern enligt direktiv 2013/34/EU och är etablerad i unionen tillämpas artikel 15.1, 15.5 och 15.7, artiklarna 23 och 24 och artiklarna 32–37 i förordningen om ESG-betygsättningsverksamhet på leverantören. En sådan leverantör ska innan den inleder sin verksamhet underrätta om sin avsikt att bedriva verksamhet i unionen och registreras av Esma innan verksamheten inleds. När tre år har förflutit sedan registreringen eller när ett företag inte längre betraktas som ett litet företag eller en liten koncern, ska alla bestämmelser i EU-förordningen tillämpas på företaget eller koncernen.

Kapitel 2 – Likvärdighet, godkännande och erkännande av leverantörer av ESG-betyg som är etablerade utanför unionen med avseende på bedrivande av verksamhet i unionen

De leverantörer av ESG-betyg som är etablerade utanför unionen har följande tre sätt att tillhandahålla sina ESG-kreditbetyg inom unionens territorium: beslut om likvärdighet (artikel 10), auktorisation för godkännande av ESG-betyg (artikel 11) eller erkännande (artikel 12). I artikel 13 i EU-förordningen föreskrivs det om samarbetsarrangemang som gäller alla ovannämnda sätt.

Tredjeländers leverantörer av ESG-betyg får tillhandahålla sina ESG-betyg inom unionens territorium om leverantörerna är auktoriserade eller registrerade i ett tredjeland, betygen övervakas i tredjelandet i fråga, leverantören i fråga har underrättat Esma om sin avsikt att bedriva verksamhet i unionen och lämnat Esma den information som behövs och det har avtalats om samarbetsarrangemang mellan Esma och tredjelandet i fråga. Det ovan anförda lyckas dock endast i det fall, om kommissionen har fattat ett beslut om likvärdighet, att det berörda tredjelandets leverantörer av ESG-betyg omfattas av en regleringsram som motsvarar EU-förordningen. (artikel 10)

I artikel 11 i EU-förordningen föreskrivs det att en sådan i unionen etablerad leverantör av ESG-betyg som auktoriserats av Esma på vissa villkor får godkänna tillhandahållande i unionen av ESG-betyg som tillhandahålls av en sådan tredjelands leverantör av ESG-betyg som hör till samma koncern. En av Esma auktoriserad leverantör ansvarar för de ESG-betyg som tillhandahålls av en tredjelands leverantör av ESG-betyg och som godkänts av den auktoriserade leverantören. Dessutom ansvarar den auktoriserade leverantören för att kraven enligt EU-förordningen uppfylls.

Esma kan också erkänna leverantörer av ESG-betyg från tredjeländer. Detta är dock endast möjligt små företag eller koncerner och förutsätter att ett beslut om likvärdighet enligt artikel 10 ännu inte har fattats. Den som ansöker om erkännande ska uppfylla kraven enligt EU-förordningen. När kraven för erkännande uppfylls kan Esma erkänna leverantören av ESG-betyg, varefter leverantören kan tillhandahålla sina ESG-betyg i unionen. (artikel 12)

Kapitel 3 – Register och tillgång till information

Esma för ett register som innehåller uppgifter om auktoriserade leverantörer av ESG-betyg, små leverantörer av ESG-betyg och sådana leverantörer av ESG-betyg från tredjeländer som får tillhandahålla sina ESG-betyg i unionen. Registret finns offentligt tillgängligt på Esmas webbplats. Dessutom ska registeruppgifterna och vissa andra uppgifter som hänför sig till tillhandahållandet av ESG-betyg vara offentligt tillgängliga vid den europeiska gemensamma åtkomstpunkten (*European Single Access Point*, nedan *Esap*). Esma är ett insamlingsorgan i överensstämmelse med Esap. (artikel 14)

Avdelning III – ESG-betygsättningsverksamhetens integritet och tillförlitlighet

Kapitel 1 – Organisatoriska krav, processer och handlingar avseende styrning

I kapitel 1 i avdelningen finns bestämmelser om organisatoriska krav, processer och handlingar avseende styrningen av leverantörer av ESG-betyg. I kapitlet föreskrivs det om allmänna principer för leverantörer av ESG-betyg (artikel 15), åtskillnad mellan huvudverksamheten och andra verksamheter (artikel 16), betygsanalytiker, anställda och andra personer som är involverade i tillhandahållandet av ESG-betyg (artikel 17), krav avseende register (artikel 18), förfarande för hantering av klagomål (artikel 19), intressentgruppers motiverade farhågor (artikel 20), utkontraktering (artikel 21) och undantag från krav på styrning (artikel 22). I bilaga II preciseras kraven på bevarande av uppgifter och utkontraktering. Syftet med bestämmelserna i kapitlet är att säkerställa ESG-betygsättningsverksamhetens oberoende och tillförlitlighet samt att leverantörerna av ESG-betyg har effektiva arrangemang för att förebygga och ingripa i olika situationer, såsom intressekonflikter.

Enligt bestämmelserna i artikel 16 i EU-förordningen är det förbjudet för leverantörer av ESG-betyg att tillhandahålla följande tjänster eller att bedriva följande verksamheter: 1) konsultuppdrag åt investerare eller företag, 2) utfärdande och distribution av kreditbetyg, 3) tillhandahållande av referensvärden, 4) investeringstjänster eller investeringsverksamhet, 5) lagstadgad revision av finansiella rapporter eller bestyrkandeuppdrag avseende hållbarhetsrapportering, 6) kreditinstitutsverksamhet eller 7) försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet. Leverantörer av ESG-betyg får tillhandahålla investeringstjänster eller investeringsverksamhet, kreditinstitutsverksamhet, försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet i det fall att de infört särskilda åtgärder för att förhindra att intressekonflikter uppstår. Dessutom får leverantörer av ESG-betyg tillhandahålla referensvärden, om Esma auktoriserat det.

I artikel 22 i EU-förordningen föreskrivs det om sådana undantag från krav på styrning som kan tillämpas på små leverantörer av ESG-betyg när vissa villkor uppfylls. Esma fattar beslut om rätten för små leverantörer av ESG-betyg att tillämpa artikel 22.

Kapitel 2 – Transparenskrav

I kapitel 2 i avdelningen finns bestämmelser om transparenskrav för ESG-betygsättningsverksamheten. I artikel 23 i EU-förordningen finns bestämmelser om offentliga transparenskrav för ESG-betygsättningsverksamhet och i artikel 24 om lämnande av information till användare av ESG-betyg, om betygsatta poster och om emittenter av betygsatta poster. Med användare av ESG-betyg avses en aktör som genom abonnemang eller andra avtalsförhållanden får ESG-betyg för kännedom (artikel 3 första stycket led 9). Leverantörer av ESG-betyg ska offentliggöra upplysningar om de metoder, modeller och grundläggande antaganden som används (artikel 23). I enlighet med EU-förordningen ska användare av ESG-betyg, betygsatta poster och emittenter av betygsatta poster ges mer detaljerad och exakt

information om ESG-betyg och ESG-betygsättningsverksamheten än allmänheten (artikel 24). Transparenskraven preciseras i bilaga III till EU-förordningen.

Kapitel 3 – Oberoende och intressekonflikter

I kapitel 3 i avdelningen finns bestämmelser om oberoende för leverantörer av ESG-betyg och om förfaranden för undvikande och hantering av intressekonflikter. I artikel 25 i EU-förordningen föreskrivs det om sådana förfaranden och åtgärder genom vilka oberoende för leverantörerna av ESG-betyg säkerställs och uppkomsten av intressekonflikter förebyggs. Bestämmelser om hantering av potentiella intressekonflikter som härrör från anställda finns i artikel 26. Enligt artikel 27, som är den sista artikeln i kapitlet, ska leverantörer av ESG-betyg behandla användare av ESG-betyg rättvist, rimligt, transparent och icke-diskriminerande.

Kapitel 4 – Tillsyn som utövas av Esma

Avsnitt 1 – Allmänna principer

I avsnitt 1 i kapitlet föreskrivs det om de allmänna principerna för Esmas tillsyn. När Esma, kommissionen eller medlemsstaternas offentliga myndigheter fullgör sina uppgifter enligt EU-förordningen får de inte ingripa när det gäller ESG-betygs innehåll eller metoder (artikel 28). I kapitlet finns det bestämmelser om Esma (artikel 29) och behöriga myndigheter (artikel 30). Leverantörerna av ESG-betyg övervakas av Esma. Esma kan dock vid behov överföra uppgifter till den behöriga myndigheten i en medlemsstat (artikel 43). Medlemsstaterna ska utse en behörig myndighet senast den 2 april 2026. Enligt EU-förordningen ska de behöriga myndigheterna ha tillräckligt stor och kunnig personal för att kunna fullgöra uppgifter enligt EU-förordningen. (artikel 30) I avsnittet föreskrivs det också om Esmas begäran om information om leverantörer av ESG-betyg (artikel 32), allmänna utredningar i anslutning till tillsynen (artikel 33) och inspektioner på plats (artikel 34). Esma, en tjänsteman eller någon annan person som bemyndigats av Esma får vid utövande av ovan nämnda befogenheter inte använda dem för att kräva röjande av information eller handlingar som omfattas av rättsliga privilegier (artikel 31).

Avsnitt 2 – Tillsynsåtgärder och sanktioner

Esma får, om en leverantör av ESG-betyg underlåter att uppfylla kraven enligt EU-förordningen, 1) upphäva eller återkalla auktorisationen eller erkännandet, 2) förbjuda leverantören av ESG-betyg att offentliggöra eller distribueras ESG-betyg, 3) kräva att leverantören av ESG-betyg upphör med överträdelsen, 4) ålägga böter enligt artikel 36 eller 5) utfärda offentliga underrättelser. Tillsynsåtgärderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Esma ska vid genomförandet av de tillsynsåtgärder som anges ovan och vid åläggandet av böter beakta 1) överträdelsens varaktighet och frekvens, 2) anknytningar till eventuell ekonomisk brottslighet, 3) huruvida överträdelsen har begåtts uppsåtligt eller av oaktsamhet, 4) graden av ansvar hos den person som är ansvarig för överträdelsen, 5) det finansiella läget hos leverantören av ESG-betyg, 6) överträdelsens inverkan på investerarens intressen och andra användare av ESG-betyg, 7) storleken på de vinster och förluster som överträdelsen medför för leverantören av ESG-betyg eller för tredje part, 8) eventuellt samarbete med Esma, 9) tidigare överträdelser som begåtts av leverantörer av ESG-betyg och 10) deras eventuella åtgärder för att förhindra att överträdelsen upprepas. (artikel 35)

Esma får, om leverantören av ESG-betyg eller dennes lagliga företrädare bryter mot skyldigheterna enligt EU-förordningen, ålägga böter vars högsta belopp är tio procent av den totala omsättningen för leverantören av ESG-betyg. Bötesbeloppet ska vara minst lika stort som

den fördel som leverantören av ESG-betyg har fått genom överträdelsen. (artikel 36) Esma får använda viten för att förstärka sina tillsynsåtgärder (artikel 37). Böter och viten enligt EU-förordningen är till sin karaktär administrativa och verkställbara. Böter och viten ska tillfalla unionens allmänna budget. Esma ska offentliggöra böter och viten, om de inte allvarligt äventyrar unionens finansiella marknad eller orsakar de berörda parterna oskälig skada. (artikel 38)

Avsnitt 3 – Förfaranden och översyn

I artikel 39 i EU-förordningen finns förfaranderegler för Esma när det gäller tillsynsåtgärder och åläggande av böter. Till exempel Esma utser en utredare för att utreda överträdelser av EU-förordningen. Utredaren har inte fått eller får inte delta i tillsynen över de leverantörer av ESG-betyg som överträdelsen gäller. Dessutom ska utredaren vara oberoende av Emas tillsynsstyrelse. (artikel 39)

Innan Esma fattar beslut om tillsynsåtgärder, böter eller viten ska Esma höra de personer som beslutet gäller, om ärendet inte är så brådskande att det skulle orsaka betydande och omedelbar skada på den finansiella stabiliteten (artikel 40). Ändring i Esmas beslut om böter och viten kan sökas hos Europeiska unionens domstol. Den får upphäva eller sänka eller höja beloppet för ålagda böter eller viten (artikel 41).

Avsnitt 4 – Avgifter och delegering

Esma tar ut tillsynsavgifter av leverantörer av ESG-betyg. Genom dem täcks nödvändiga kostnader för tillsynen över leverantörer av ESG-betyg och ersättningsgilla kostnader som de behöriga myndigheterna kan ådra sig när de utför uppgifter enligt EU-förordningen. Tillsynsavgiften ska stå i proportion till nettoomsättningen för leverantören av ESG-betyg. Kommissionen antar delegerade akter om närmare detaljer om tillsynsavgifterna. (artikel 42)

Kapitel 5 – Samarbete mellan Esma och de behöriga myndigheterna

I artikel 43 i EU-förordningen föreskrivs det om delegering av uppgifterna till de behöriga myndigheterna. Om det är nödvändigt för att en tillsynsuppgift ska kunna utföras korrekt, får Esma delegera tillsynsuppgifter till den behöriga myndigheten i en medlemsstat. Uppgifter av detta slag är begäran om information i enlighet med artikel 32 samt genomförande av utredningar i enlighet med artikel 33 och kontroller på plats i enlighet med artikel 34. Innan Esma delegerar uppgifter till en behörig myndighet ska Esma samråda med den om 1) den delegerade uppgiftens omfattning, 2) tidsplanen för utförandet av uppgiften och 3) överföringen av nödvändig information av och till Esma. Esma ska ersätta den behöriga myndigheten för kostnader för utförandet av de delegerade uppgifterna. De kostnader som ska ersättas ska utgöras av samtliga fasta kostnader, plus rörliga kostnader som kan hänföras till fullgörandet av de delegerade uppgifterna eller det bistånd som den behöriga myndigheten har gett Esma. Esma ska utvärdera delegeringen med lämpliga intervall och får när som helst återkalla en delegering. En delegering av uppgifter ska inte påverka Esmas ansvar eller begränsa Esmas förmåga att genomföra och övervaka den delegerade verksamheten. Esma får inte delegera följande uppgifter: beslut om auktorisationer, slutliga bedömningar och uppföljningsbeslut avseende överträdelser. (artikel 43) Esma och de behöriga myndigheterna ska utan dröjsmål förse varandra med den information som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter enligt EU-förordningen eller deras respektive tillsynsansvar och mandat (artikel 44).

Den behöriga myndigheten i en medlemsstat ska underrätta Esma om den har konstaterat att en leverantör av ESG-betyg bryter mot kraven enligt EU-förordningen. Esma ska vidta nödvändiga

åtgärder och underrätta den anmälade behöriga myndigheten om resultatet av åtgärderna i fråga och i möjligaste mån också om alla viktiga händelser under ärendets gång. Dessutom får den anmälade behöriga myndigheten begära att Esma upphäver den berörda leverantörens av ESG-betyg tillhandahållande av ESG-betyg, om den överträdelse om leverantören av ESG-betyg har begått i betydande grad påverkar skyddet för investerare eller stabiliteten i det finansiella systemet i den berörda medlemsstaten. Om Esma anser att begäran om upphävande är motiverad ska Esma vidta lämpliga åtgärder för att lösa situationen. (artikel 44) Tystnadsplikt ska gälla för Esma, de behöriga myndigheterna eller andra som delegerats uppgifter (artikel 46).

Avdelning IV – Delegerade akter och genomförandeakter

I artikel 47 i EU-förordningen föreskrivs det om utövande av de delegerande befogenheter som getts kommissionen, om återkallande av dem och om invändning mot delegerade akter. De delegerade befogenheterna gäller artiklarna 10.3 (närmare bestämmelser om likvärdighetsarrangemang), 39.9 (närmare bestämmelser om förfaranderegler för åläggande av böter och viten) och 42.2 (närmare bestämmelser om tillsynsavgifter). Artikel 48 i EU-förordningen gäller kommittéförfarandet. I EU-förordningens fall är Europeiska värdepapperskommittén kommittén vid kommittéförfarandet. Kommittéförfarandet kräver en genomförandeakt som gäller ett beslut om likvärdighet, som det föreskrivs om i artikel 10.

I avdelningen finns också bestämmelser om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn, nedan *förordningen om hållbarhetsrelaterade upplysningar*, och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2859 om inrättande av en europeisk gemensam åtkomstpunkt som ger centraliserad tillgång till allmänt tillgänglig information som är relevant för finansiella tjänster, kapitalmarknader och hållbarhet, nedan *Esap-förordningen*. I förordningen om hållbarhetsrelaterade upplysningar ändras artikel 13. I fortsättningen ska en finansmarknadsaktör eller finansiell rådgivare som utfärdar och lämnar ut ett ESG-betyg som avses i förordningen om betygsättningsverksamhet till tredje part som en del av sitt marknadsföringsmaterial på sin webbplats inkludera samma information som finns i bilaga III och tillhandahålla en länk till den information som nämns på webbplatsen (artikel 49). Del A i bilagan till Esap-förordningen ändras så att en ny punkt 20 fogas till den. På så sätt kan också de uppgifter i förordningen om ESG-betygsättningsverksamhet som ska överföras till Esap föras in i systemet i fråga.

Avdelning V – Övergångs- och slutbestämmelser

I artikel 51 i EU-förordningen finns övergångsbestämmelser. Leverantörer av ESG-betyg ska senast den 2 augusti 2026 underrätta Esma om de har för avsikt att fortsätta sin verksamhet i unionen. De ska ansöka om auktorisation eller erkännande inom fyra månader efter den 2 juli 2026. I annat fall ska de upphöra med sin verksamhet. Efter att leverantören av ESG-betyg har underrättat Esma om sin vilja att bedriva verksamhet i unionen och Esma har godkänt beskedet förs anmälan tillfälligt in i registret över leverantörer av ESG-betyg fram till dess att ansökan har godkänts eller avslagits. Små leverantörer av ESG-betyg ska senast den 2 november 2026 underrätta Esma om de har för avsikt att även i fortsättningen bedriva verksamhet i unionen. Om anmälan inte görs, ska verksamheten upphöra. (artikel 51)

Bestämmelser om översyn av förordningen om ESG-betygsättningsverksamhet finns i artikel 52. Kommissionen ska utvärdera tillämpningen av EU-förordningen senast den 2 januari 2029. Den ska lägga fram en rapport om resultaten av utvärderingen för Europaparlamentet och rådet. I rapporten ska särskilt utvärderas 1) hur EU-förordningen har påverkat uppnåendet av unionens klimatmål samt omdirigeringen av privata kapitalflöden till hållbara investeringar, 2) EU-

förordningens effekter på marknadsstrukturen, 3) huruvida tillämpningsområdet för EU-förordningen är lämpligt, 4) lämpligheten hos kraven för leverantörer av ESG-betyg som är etablerade utanför unionen, 5) hur marknaden för leverantörer av ESG-betyg fungerar i unionen och 6) huruvida EU-förordningen har bidragit till att förbättra ESG-betygens kvalitet och tillförlitlighet och minskat användningen av vilseledande ESG-betyg. Rapporten ska åtföljas av ett lagstiftningsförslag, om kommissionen anser det vara lämpligt. (artikel 52)

I artikel 53 i EU-förordningen finns bestämmelser om ikraftträdande och tillämpning. EU-förordningen trädde i kraft den tjugonde dagen efter det att den offentliggjordes i Europeiska unionens officiella tidning, det vill säga den 1 januari 2025. EU-förordningen ska tillämpas från och med den 2 juli 2026 (artikel 53). Ett undantag utgörs av skyldigheten att utse en behörig myndighet senast den 2 april 2026 (artikel 30).

3 Nuläge och bedömning av nuläget

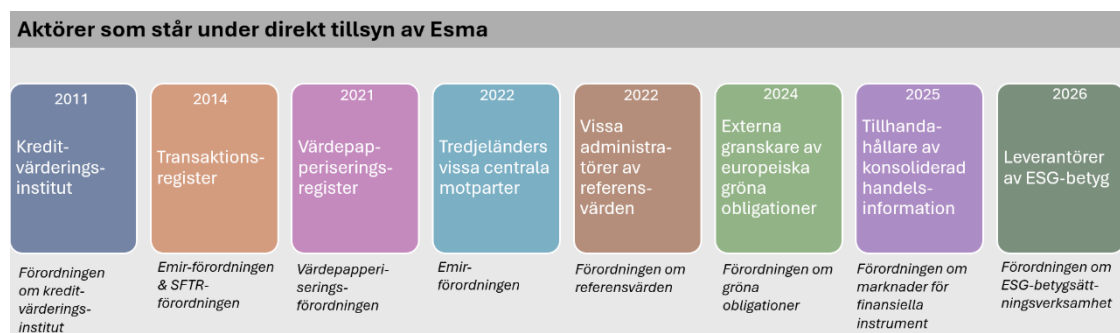
3.1 Allmänt

Förordningen om ESG-betygsättningsverksamhet är direkt tillämplig lagstiftning i Finland. De leverantörer av ESG-betyg som omfattas av EU-förordningens tillämpningsområde är sålunda skyldiga att följa bestämmelserna i EU-förordningen utan särskild nationell lagstiftning. Trots den direkta tillämpligheten kräver genomförandet av EU-förordningen dock vissa specifika ändringar i den nationella lagstiftningen. En sådan är utseende av den behöriga myndigheten. När det gäller förhållandet mellan Esma och den behöriga myndigheten ska också behovet av att ändra den nationella lagstiftningen bedömas.

3.2 Finansinspektionen och de som står under direkt tillsyn av Esma

I enlighet med EU-förordningen står leverantörerna av ESG-betyg under direkt tillsyn av Esma. Sålunda ska den nationella tillsynsmyndigheten, i Finlands fall Finansinspektionen, inte ha självständiga befogenheter att handla eller utöva tillsyn över leverantörer av ESG-betyg. Enligt bestämmelserna i artikel 30 i EU-förordningen ska medlemsstaterna utse en nationell behörig myndighet. Även om Esma ansvarar för tillsynen över leverantörer av ESG-betyg kan Esma efter eget övervägande delegera vissa befogenheter till en nationell behörig myndighet (artikel 43). Esma kan i enlighet med artikel 32 i EU-förordningen delegera befogenheter att begära information av den övervakade till den behöriga myndigheten samt i enlighet med artiklarna 33 och 34 befogenheter att utreda och på plats utföra inspektioner. Delegering av uppgifter till den behöriga myndigheten ska dock inte påverka Esmas ansvar eller begränsa Esmas möjligheter att genomföra och övervaka den delegerade uppgiften. Esma får inte heller delegera tillsynsuppgifter till den behöriga myndigheten, såsom beslut om auktorisation, slutliga bedömningar eller uppföljningsbeslut avseende överträdelser.

Leverantörerna av ESG-betyg är inte de enda aktörer som står under direkt tillsyn av Esma. I enlighet med EU-lagstiftningen utövar Esma direkt tillsyn över kreditvärderingsinstitut², transaktionsregister³, vissa administratörer av referensvärden⁴, tredjeländers centrala motparter⁵, vissa leverantörer av datarapporteringstjänster⁶, värdepapperiseringsregister⁷, externa granskare av europeiska gröna obligationer⁸ och tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation⁹. I lagen om Finansinspektionen (878/2008) specificeras vissa aktörer som står under direkta tillsyn av Esma. Sådana aktörer har inkluderats i lagens 5 § där andra finansmarknadsaktörer definieras. Paragrafens bestämmelser omfattar kreditvärderingsinstitut, transaktionsregister, administratörer av kritiska referensvärden och vissa administratörer av

referensvärden från tredjeländer. Andra aktörer som står under direkt tillsyn av Esma nämns inte i bestämmelsen i fråga.

Figur 1. Aktörer som står under direkt tillsyn av Esma.

² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister samt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/791 om ändring av förordning (EU) nr 600/2014 vad gäller att öka datatransparensten, undanröja hinder för framkomsten av konsoliderad handelsinformation, optimera handelsskyldigheterna och förbjuda mottagande av betalning för orderflöde

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2016/1011 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2631 om europeiska gröna obligationer och frivilligt upplysningslämnande för obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara och för hållbarhetslänkade obligationer

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012

Definitionen av andra finansmarknadsaktörer i 5 § i lagen om Finansinspektionen har också koppling till de andra bestämmelser i lagen där det föreskrivs om Finansinspektionens befogenheter. Exempelvis i 33 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs det bland annat om Finansinspektionens möjlighet att förelägga andra finansmarknadsaktörer verkställighetsförbud samt om möjligheten att ålägga andra finansmarknadsaktörer att vidta korrigerande åtgärder. På motsvarande sätt föreskrivs det i 33 a § i lagen om Finansinspektionen om Finansinspektionens möjlighet att i vissa situationer också förelägga andra finansmarknadsaktörer vite. I lagen om Finansinspektionen finns också andra hänvisningar till andra finansmarknadsaktörer. Med stöd av den gällande lagstiftningen har Finansinspektionen sålunda vissa direkta tillsynsbefogenheter och behörigheter i fråga om vissa aktörer som står under direkt tillsyn av Esma.

Till den del definitionen av annan finansmarknadsaktör i 5 § i lagen om Finansinspektionen också omfattar aktörer som står under direkt tillsyn av Esma är den nationella lagstiftningen inkonsekvent med hänsyn till vissa direkt tillämpliga EU-förordningar. Med stöd av dessa EU-rättsakter får Finansinspektionen ur EU-regleringens perspektiv inte ha självständiga befogenheter när det gäller aktörer som står under direkt tillsyn av Esma, utan Esma ansvarar uteslutande för tillsynen över dessa aktörer och utövandet av behörigheter. Om vissa villkor uppfylls, kan Esma dock efter egen prövning delegera vissa uppgifter till Finansinspektionen, men till exempel uppgifter som gäller sanktioner har i flera EU-förordningar lämnats utanför Esmas prövningsrätt i fråga om delegering. Beslutet om delegering av uppgifter är också beroende av enbart Esmas prövning, och den behöriga myndigheten har inte med stöd av dessa EU-förordningar självständig rätt att vidta tillsynsåtgärder. Finansinspektionens behörigheter i förhållande till dem som står under direkt tillsyn av Esma går sålunda längre än vad de tillämpliga förordningarna i EU-lagstiftningen möjliggör. Därför finns det skäl att bedöma behovet av att förenhetliga den nationella lagstiftningen så att den inte står i strid med EU-lagstiftningen.

3.2.1 Kreditvärderingsinstitut

I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut, nedan *förordningen om kreditvärderingsinstitut*, finns bestämmelser om kreditvärderingsinstitut. När det gäller Esmas tillsynsbefogenheter och behörigheter motsvarar förordningen om kreditvärderingsinstitut i stor utsträckning systematiken i förordningen om ESG-betygsättningsverksamhet, eftersom utgångspunkten för tillsynsramen i förordningen om ESG-betygsättningsverksamhet har varit tillsynsramen i förordningen om kreditvärderingsinstitut. Fram till 2011 stod kreditvärderingsinstituten under tillsyn av de nationella behöriga myndigheterna. I samband med att förordningen om kreditvärderingsinstitut antogs överfördes tillsynen över kreditvärderingsinstituten till Esma. I enlighet med artikel 21.1 i förordningen om kreditvärderingsinstitut ska Esma övervaka efterlevnaden av bestämmelserna i den förordningen. Esma ansvarar i enlighet med artikel 22a i förordningen om kreditvärderingsinstitut för den fortlöpande tillsynen över kreditvärderingsinstitut som är registrerade i enlighet med den förordningen.

I artiklarna 23a–23e och 24 i förordningen om kreditvärderingsinstitut föreskrivs det om Esmas vissa behörigheter och tillsynsbefogenheter. Esma kan delegera uppgifter till de nationella behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 30 i förordningen om kreditvärderingsinstitut. Sådana uppgifter som Esma kan delegera till en behörig myndighet är begäran om upplysningar (artikel 23b), utredningar (artikel 23c) och kontroller på plats (artikel 23d). Däremot kan Esma inte delegera tillsynsuppgifter enligt förordningen om kreditvärderingsinstitut till en nationell behörig myndighet, inklusive registreringsbeslut, slutbedömningar eller uppföljningsbeslut avseende överträdelser. I situationer där Esma delegerar behörigheter till en nationell behörig

myndighet har denna nationella behöriga myndighet till sitt förfogande de behörigheter som behövs enligt beskrivningen i förordningen om kreditvärderingsinstitut. I artikel 23d.6 i förordningen om kreditvärderingsinstitut finns bestämmelser om befogenheter när behörigheten delegeras. När Esma delegerar utredningsuppgifter enligt artikel 23c eller kontroller på plats enligt artikel 23d i den förordningen ska den behöriga myndigheten för detta ändamål ha samma befogenheter som Esma.

I enlighet med 5 § 19 punkten i lagen om Finansinspektionen är kreditvärderingsinstitut enligt förordningen om kreditvärderingsinstitut sådana andra finansmarknadsaktörer som avses i den punkten. Således ger den gällande lagstiftningen Finansinspektionen vissa direkta befogenheter gentemot de kreditvärderingsinstitut som står under direkt tillsyn av Esma.

3.2.2 Hantering av referensvärden

Bestämmelser om hantering av referensvärden finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2101 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014, nedan *förordningen om referensvärden*. Förordningen om referensvärden ändrades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2175, varvid bland annat Esma utsågs till behörig myndighet för administratörer av kritiska referensvärden enligt artikel 20.1 a och c i förordningen om referensvärden från och med den 1 januari 2022. På motsvarande sätt utsågs Esma då till behörig myndighet för erkännande av administratörer av referensvärden från tredjeländer i enlighet med artikel 32 i förordningen om referensvärden. När det gäller administratörer av olika referensvärden har tillsynen över administratörer av referensvärden fördelats mellan Esma och de behöriga myndigheterna.

Esma kan delegera uppgifter till de nationella behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 48m i förordningen om referensvärden. Sådana uppgifter som Esma kan delegera till en behörig myndighet är begäran om uppgifter (artikel 48b), utredningar (artikel 48c) och kontroller på plats (artikel 48d). I situationer där Esma delegerar behörigheter till en nationell behörig myndighet har myndigheten till sitt förfogande de behörigheter som behövs enligt beskrivningen i förordningen om referensvärden. I artikel 48d.7 i förordningen om referensvärden finns bestämmelser om befogenheter när behörigheten delegeras. När Esma delegerar utredningsuppgifter enligt artikel 48c eller kontroller på plats enligt artikel 48d ska den behöriga myndigheten för detta ändamål ha samma befogenheter som Esma.

I bland annat 5 § 32 och 33 punkten i lagen om Finansinspektionen föreskrivs det om referensvärdesadministratörer. Enligt 5 § 32 punkten avses med andra finansmarknadsaktörer referensvärdesadministratörer som Finansinspektionen har registrerat med stöd av artikel 34 i förordningen om referensvärden. Enligt 5 § 33 punkten avses med finansmarknadsaktörer andra personer än tillsynsobjekt enligt 4 § i lagen om Finansinspektionen eller sådana ovan i 32 punkten avsedda registrerade referensvärdesadministratörer som är skyldiga att iaktta förordningen om referensvärden. I bestämmelsen har inte aktörer som står under direkt tillsyn av Esma uteslutits. Således ger den gällande lagstiftningen Finansinspektionen vissa befogenheter gentemot de administratörer av referensvärden som står under direkt tillsyn av Esma.

3.2.3 Transaktionsregister

Bestämmelser om transaktionsregister finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, nedan *Emir-*

förordningen, och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, nedan *SFTR-förordningen*. I enlighet med Emir-förordningen godkänner och övervakar Esma transaktionsregister. I avdelning VI kapitel 1 i Emir-förordningen föreskrivs om bland annat transaktionsregister, registrering av dem och Esmas tillsynsbefogenheter och behörigheter. Esma kan delegera uppgifter till de nationella behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 74 i Emir-förordningen. Esma kan delegera befogenheten att begära upplysningar (artikel 61), att genomföra allmänna utredningar (artikel 62) och att utföra kontroller på plats (artikel 63). Däremot kan Esma inte delegera tillsynsuppgifter, såsom registreringsbeslut, slutbedömningar eller uppföljningsbeslut avseende överträdelser. På motsvarande sätt ger SFTR-förordningen Esma befogenhet att godkänna och övervaka transaktionsregister.

I situationer där Esma delegerar behörigheter till en nationell behörig myndighet har myndigheten till sitt förfogande de behörigheter som behövs enligt beskrivningen i Emir-förordningen. I artikel 63.6 i Emir-förordningen finns bestämmelser om befogenheter när behörigheten delegeras. När Esma delegerar utredningsuppgifter enligt artikel 62 eller kontroller på plats enligt artikel 63 ska den behöriga myndigheten för detta ändamål ha samma befogenheter som Esma.

I 5 § 21 och 35 punkten i lagen om Finansinspektionen föreskrivs delvis också om transaktionsregister. I 5 § 21 punkten nämns som andra finansmarknadsaktörer bland annat transaktionsregister enligt artikel 2.2 i Emir-förordningen. I 5 § 35 punkten definieras som andra finansmarknadsaktörer sådana andra personer än tillsynsobjekt enligt 4 § i lagen om Finansinspektionen som är skyldiga att iaktta SFTR-förordningen. Sålunda ger den gällande lagstiftningen Finansinspektionen vissa befogenheter när det gäller transaktionsregister som står under tillsyn av Esma.

3.3 Utseende av Finansinspektionen till behörig myndighet

I 6 kap. i lagen om Finansinspektionen finns bestämmelser om bland annat tillsynen över iakttagande av EU-rättsakter. Lagens 50 a–50 z § innehåller bestämmelser där det bland annat föreskrivs om Finansinspektionens roll som behörig myndighet enligt vissa EU-förordningar och EU-direktiv. En del av bestämmelserna om Finansinspektionen har tagits in både i sektorlagstiftningen och i lagen om Finansinspektionen. Å andra sidan finns det bestämmelser om definitionen av behörig myndighet enligt vissa EU-förordningar och EU-direktiv endast i lagen om Finansinspektionen. Bestämmelser av detta slag finns till exempel i lagens 50 f §, i enlighet med vilken Finansinspektionen är behörig myndighet enligt vissa EU-rättsakter om fonder.

Utöver bestämmelser om utseende av behörig myndighet innehåller 50 a–50 z § vissa andra bestämmelser. I vissa paragrafer föreskrivs det om Finansinspektionens roll som kontaktpunkt eller den myndighet som ansvarar för samordningen av samarbetet. Sådana paragrafer är 50 d, 50 j, 50 m, 50 u och 50 x § i lagen om Finansinspektionen.

I enskilda paragrafer finns dessutom också andra bestämmelser om Finansinspektionen. Enligt 50 d § i lagen om Finansinspektionen är Finansinspektionen den myndighet som avses i artikel 10.5 i Emir-förordningen, det vill säga Finansinspektionen svarar för fullgörandet av vissa skyldigheter som ålagts icke-finansiella motparter. På motsvarande sätt är Finansinspektionen enligt 50 p § 1 mom. den myndighet som avses i artikel 26.9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2554 om digital operativ motståndskraft för finanssektorn och om ändring av förordningarna (EG) nr 1060/2009, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr

909/2014 och (EU) 2016/1011, nedan *Dora-förordningen*, det vill säga Finansinspektionen ansvarar för uppgifter som rör hotbildsstyrd penetrationstestning på nationell nivå. I 50 n § 2 mom. i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om vissa skyldigheter för Finansinspektionen i enlighet med betalningstjänstdirektivet. Bestämmelserna i 50 b § i den lagen är inte kopplade till någon enskild eller särskilt namngiven EU-rättsakt, utan i den föreskrivs det mer allmänt om hänskjutande av tvister till en europeisk tillsynsmyndighet. Dessutom finns i 50 z § i lagen om Finansinspektionen bestämmelser om uppgiften som insamlingsorgan enligt Esap-förordningen.

Paragraf	Behörig myndighet	Samarbetsbestämmelse	Annan myndighet	Annan bestämmelse
50 a §	x			
50 b §				x
50 c §	x			
50 d §	x	x	x	
50 e §*	x			
50 f §	x			
50 g §	x			
50 h §	x			
50 i §	x			
50 j §	x	x		
50 k §	x			
50 l §	x			
50 m §	x	x		
50 n §	x			x
50 o §**	x	x		
50 p §	x		x	
50 q §	x			
50 r §	x			
50 s §	x			
50 t §	x			
50 u §	x	x		
50 v §	x			
50 w §	x			
50 x §	x	x		
50 y §	x			
50 z §				x
50 å §***			x	x

*Auktioneringsförordningen, som det hänvisas till i lagens 50 e §, har upphävts.

**Paragrafens bestämmelser om finansministeriets roll som den myndighet som beviljar verksamhetstillstånd för börsen har upphävts genom lag 527/2025. Behörigheterna i fråga har överförts till Finansinspektionen den 29 september 2025. (RP 30/2025 rd).

***I RP 46/2025 rd föreslås en ny 50 å §.

Figur 2. I figuren visas bestämmelser i 50 a–50 z § i lagen om Finansinspektionen. Figuren är riktgivande. Bestämmelsernas innehåll presenteras förenklat i tabellen för att underlätta skapandet av en helhetsbild.

Under årens lopp har det vid beredningen av 6 kap. 50 a–50 z § i lagen om Finansinspektionen valts lösningar av olika slag. Genom bestämmelserna har dels EU-förordningar, dels EU-direktiv genomförts nationellt. En del av bestämmelserna är av informativ karaktär och stöder sektorlagstiftningens bestämmelser om utseende av behörig myndighet. Vissa bestämmelser om Finansinspektionen har endast tagits in i lagen om Finansinspektionen, även om det annars föreskrivs om verksamheten i sektorlagstiftningen. Å andra sidan har det i fråga om vissa EU-rättsakter ansetts att enbart sektorlagstiftningens bestämmelse om Finansinspektionens verksamhet som behörig myndighet enligt EU-rättsakten är tillräcklig. Sådana bestämmelser är bland annat skyldigheten enligt artikel 97 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag)¹⁰ att utse en behörig myndighet. Artikel 97 har genomförts nationellt enbart i 1 kap. 5 § i lagen om placeringsfonder (213/2019).

Bestämmelserna i 50 a–50 z § i lagen om Finansinspektionen innehåller ett betydande antal upprepningar och de kan delvis vara tunglästa. Det tidigare valda sättet att föreskriva om enskilda eller några EU-rättsakter i en paragraf har med tiden visat sig vara tungrovt och lett till att 6 kap. i lagen om Finansinspektionen har vuxit så att det har blivit ganska långt och följaktligen svårare att läsa. Eventuella nya bestämmelser på EU-nivå om utseende av en behörig myndighet kan bli svåra att genomföra nationellt i enlighet med det nuvarande regleringssättet i 6 kap. i lagen om Finansinspektionen när alla bokstäver i alfabetet har använts. Alternativt kan användningen av bokstavsparafer fortsätta med början i 51 §, som tidigare har upphävts. I lagen om Finansinspektionen är dock 52 § i kraft och gäller utbyte av information, vilket betyder att den utgör en gräns för bokstavsparaferna. Kommissionen förväntas i framtiden anta nya EU-rättsakter i fråga om vilka det ska föreskrivas om den behöriga myndigheten. Sålunda är det nödvändigt att granska alternativa och konsekventare sätt att fullgöra sådana nationella genomförandeskyldigheter som för närvarande framgår av bestämmelserna i 50 a–50 z § i lagen om Finansinspektionen. I samband med regeringspropositionen finns det dessutom skäl att i lagen granska hänvisningar till kommissionens förordning (EU) nr 1031/2010 om tidsschema, administration och andra aspekter av auktionering av utsläppsrätter för växthusgaser i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen, nedan *auktioneringsförordningen*, eftersom auktioneringsförordningen har upphävts.

3.3.1 Finansinspektionens personal

De behöriga myndigheterna enligt förordningen om ESG-betygsättningsverksamhet ska ha tillräckligt stor och kunnig personal för att kunna fullgöra sina uppgifter enligt EU-förordningen (artikel 30.2). Det finns inga särskilda bestämmelser om kompetensen hos Finansinspektionens personal i lagen om Finansinspektionen eller sektorlagstiftningen, utan tillräcklig kompetens anses ha ett väsentligt samband med ändamålsenlig skötsel av de uppgifter som Finansinspektionen har fått. På ett allmänt plan har det föreskrivits om Finansinspektionens uppgifter i lagen om Finansinspektionen och dessutom i sektorspecifika lagar.

På Finansinspektionens personal tillämpas också lagen om Finlands Banks tjänstemän (1166/1998) och statstjänstemannalagen (750/1994), i vars 3 kap. det föreskrivs om behörighetsvillkoren för tjänstemän: ansökningsförfarande för tjänster och tjänsteförhållanden för viss tid, utnämning och behörighetsvillkor. Till Finansinspektionens direktörs uppgifter hör

¹⁰ Det så kallade fondföretagsdirektivet.

att övervaka att uppgifterna sköts effektivt och ändamålsenligt i enlighet med 12 § 2 punkten i lagen om Finansinspektionen.

4 Förslagen och deras konsekvenser

4.1 De viktigaste förslagen

De viktigaste lagändringarna gäller lagen om Finansinspektionen, i vilken det föreslås nödvändiga ändringar till följd av genomförandet av EU:s förordning om ESG-betygsättningsverksamhet. I och med de föreslagna ändringarna blir Finansinspektionen den behöriga myndighet som avses i EU:s förordning om ESG-betygsättningsverksamhet.

I propositionen föreslås dessutom att de aktörer som står under direkt tillsyn av Esma stryks ur 5 § i lagen om Finansinspektionen. Detta korrigerar inkonsekvensen mellan lagen om Finansinspektionen och EU-förordningarna när det gäller vilka behörigheter Finansinspektionen med stöd av lagen om Finansinspektionen har gentemot de myndigheter som står under direkt tillsyn av Esma. I praktiken får myndigheter i enlighet med principen om ändamålsbundenhet i 6 § i förvaltningslagen (434/2003) använda sin behörighet enbart för syften som är godtagbara enligt lag. Dessutom följer det av EU:s författningshierarki att en förordning enligt EU-lagstiftningen åsidosätter en bestämmelse som strider mot den, vilket innebär att inkonsekvens kan lösas i praktiska situationer. För tydlighetens skull är det motiverat att ändra lagen om Finansinspektionen till denna del. Enligt förslaget kan Esma även i fortsättningen delegera uppgifter till Finansinspektionen i enlighet med den EU-rättsakt som tillämpas vid respektive tidpunkt. EU-förordningar är direkt tillämplig rätt och därför behöver det inte nationellt föreskrivas särskilt om delegering av Esmas uppgifter. I en situation där Esma delegerar vissa uppgifter till Finansinspektionen kan Finansinspektionen sålunda utöva sina befogenheter med stöd av bestämmelserna i den direkt tillämpliga EU-förordningen.

Aktörer som står under direkt tillsyn av Esma och som stryks ur 5 § i lagen om Finansinspektionen är de kreditvärderingsinstitut som det föreskrivs om i 5 § 19 punkten, och de transaktionsregister som nämns i 21 punkten. Till 5 § 33 punkten fogas en hänvisning till sådana i artikel 20.1 a och c i förordningen om referensvärden avsedda administratörer av kritiska referensvärden samt till sådana i artikel 32 i den förordningen avsedda administratörer av referensvärden som står under direkt tillsyn av Esma. På motsvarande sätt fogas till 5 § 35 punkten en hänvisning till transaktionsregister registrerade enligt artikel 5 i förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt av transaktionsregister godkända enligt artikel 19 i den förordningen. Det bedöms att ändringarna inte har några praktiska konsekvenser, utan att det är fråga om att harmonisera den nationella lagstiftningen med direkt tillämpliga EU-förordningar.

I regeringspropositionen föreslås också att 6 kap. i lagen om Finansinspektionen förtydligas när det gäller 50 a–50 z §. Enligt förslaget ska bestämmelser om utseende av Finansinspektionen till behörig myndighet enligt en viss EU-rättsakt i fortsättningen finnas i 50 a § i lagen om Finansinspektionen. I den föreslagna 50 a § föreskrivs det att Finansinspektionen är behörig myndighet. EU-rättsakterna ingår i momentet i form av en förteckning. Även verksamhet som behörig myndighet enligt förordningen om ESG-betygsättningsverksamhet ingår som 31 punkt, som är den sista punkten i förteckningen, i förslaget till ändring av 50 a §. I fortsättningen kan nya EU-rättsakter fogas till förteckningen på motsvarande sätt och antalet kommande EU-rättsakter medför inga lagstiftningstekniska utmaningar.

Enligt förslaget ska bestämmelser om Finansinspektionens verksamhet som kontaktpunkt eller samordnare av samarbete enligt vissa EU-bestämmelser finnas i lagens 50 b §. I lagens 50 c §

föreskrivs om Finansinspektionens verksamhet som särskild myndighet enligt EU-rättsakter i vissa situationer. I lagens 50 d § föreskrivs om Finansinspektionens roll som insamlingsorgan enligt Esap-förordningen. I lagens 50 e § föreskrivs om de åtgärder som Finansinspektionen ska vidta med anledning av erhållen incidentrapportering. Det föreslås att det i stället för den upphävda 51 § i den gällande lagen ska tas in en ny 51 §, i vilken det i enlighet med den gällande 50 b § föreskrivs att tvister ska hänskjutas till en europeisk tillsynsmyndighet för behandling. Samtidigt korrigeras hänvisningarna till 50 b och 50 d § i lagen om Finansinspektionen i vissa andra lagar. Sådana hänvisningar finns i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014), lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet (348/2017) och lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004). I propositionen föreslås det dessutom att hänvisningarna till auktioneringsförordningen i lagen om Finansinspektionen stryks, eftersom förordningen i fråga har upphävts.

Dessutom föreslås som ett separat ärende i förhållande till den övriga propositionen att bestämmelserna om administrativa påföljder för advokater i 8 kap. i lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism ändras så att de motsvarar den ändring av tillämpningsområdet för lagen som trädde i kraft den 1 april 2025. I nuläget omfattar tillämpningsområdet uttryckligen advokater som är näringsidkare och advokatbolag. Syftet med de föreslagna ändringarna är att påföljderna i fortsättningen ska vara riktade mot dessa aktörer, inte enskilda advokater eller deras biträden personligen.

4.2 De huvudsakliga konsekvenserna

Regeringspropositionens lagförslag 1–4 får bara konsekvenser för Finansinspektionen. EU-förordningen får konsekvenser för leverantörer av ESG-betyg, aktörer verksamma på finansmarknaden och Esma. Nedan beskrivs de viktigaste konsekvenserna av EU-förordningen och under rubriken Konsekvenser för myndigheter beskrivs propositionens konsekvenser för Finansinspektionen. Lagförslag 5, som gäller förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism, har konsekvenser för advokater.

4.2.1 Ekonomiska konsekvenser

Regeringspropositionens lagförslag 1–4 bedöms inte ha några ekonomiska konsekvenser. EU-förordningen har direkta konsekvenser för leverantörer av ESG-betyg, Esma och behöriga myndigheter, det vill säga i Finland för Finansinspektionen i enlighet med lagförslagen. Bestämmelserna i EU-förordningen har indirekta, i regel positiva konsekvenser för andra aktörer verksamma på finansmarknaden, bland annat till följd av den förbättrade transparensen, som stärker konsument- och investerarskyddet och indirekt även den finansiella stabiliteten.

Leverantörerna av ESG-betyg

Enligt kommissionens lagstiftningsförslag hade 59 leverantörer av ESG-betyg verksamhet i EU år 2022. Av dem var 30 etablerade i EU och 29 bedrev verksamhet med utgångspunkt i tredjeländer. De internationellt sett största leverantörerna av ESG-betyg är etablerade i tredjeländer, vanligen i Förenta Staterna. Tre av de leverantörer av ESG-betyg som var etablerade i EU var stora företag, sex medelstora, nio små och 12 mikroenheter. Begreppet ESG-betyg enligt den slutliga EU-förordningen och därmed tillämpningsområdet för EU-förordningen skiljer sig i någon mån från kommissionens förslag, och därför kan bedömningen skilja sig från tillämpningsområdet för den slutliga EU-förordningen. Tillämpningsområdet för EU-förordningen lämnar i viss mån rum för tolkning, vilket innan Esma börjar tolka tillämpningen av EU-förordningen försvårar uppskattningen av antalet aktörer som omfattas av

tillämpningsområdet. Enligt finansministeriets preliminära uppgifter har en aktör etablerat sig i Finland och denna aktör omfattas sannolikt av tillämpningsområdet för EU-förordningen. Eftersom tillämpningsområdet är oklart är det svårt och veta om Esma kommer att anse att också något annat i Finland etablerat företag som tillhandahåller och utnyttjar ESG-data omfattas av tillämpningsområdet. Tillämpningsområdet för EU-förordningen kommer antagligen att klarna senast sommaren 2026, då man börjar ansöka om auktorisation hos Esma.

Om ett finländskt företag har för avsikt att börja tillhandahålla ESG-betyg, ska det förbereda sig på de kostnader som skyldigheterna enligt EU-förordningen medför. När regleringen förbättrar konsument- och investerarskyddet och transparensen, höjer den samtidigt tröskeln för marknadstillträde. Kommissionen har i sin konsekvensbedömning bedömt att förslaget har direkta konsekvenser för leverantörer av ESG-betyg i form av kostnader för att anpassa it-system, andra system och interna förfaranden till den nya lagstiftningen. Dessutom har kommissionen uppskattat att kostnaderna för processen för ansökan om auktorisation uppgår till cirka 107 000–179 000 euro för en enskild leverantör av ESG-betyg. Enligt kommissionen kommer tillsynsavgiften sannolikt att vara 0,37–2,4 procent av leverantörens omsättning. Den lägsta koefficienten gäller de minsta leverantörerna av ESG-betyg och den högsta koefficienten de största. Uppskatningarna är förenade med stor osäkerhet och det bör beaktas att EU-förordningen till vissa delar har ändrats jämfört med kommissionens lagstiftningsförslag, för vilket kommissionen gjorde sin konsekvensbedömning. EU-förordningen innehåller en egen temporär ram för små leverantörer av ESG-betyg. Den sänker tröskeln för marknadstillträde i fråga om kostnaderna. Om tröskeln för marknadstillträde är för hög, kan tillgången på ESG-betyg för företag, i synnerhet små och medelstora företag, försämrats jämfört med nuläget.

De finansiella mellanhänderna

Många finansiella mellanhänder, såsom investerare och kreditinstitut, utnyttjar ESG-betyg för att bedöma investeringsobjekt. De finansiella mellanhänderna kan dessutom skaffa ESG-betyg såväl för sina investerings- och finansieringsobjekt som för de finansiella instrument som de tillhandahåller. Bestämmelserna i EU-förordningen förbättrar konsument- och investerarskyddet, ökar transparensen på marknaden och minskar sålunda eventuellt den tid som finansiella mellanhänder använder för att bedöma produktens egenskaper, vilket också kan minska resursbehoven. Även om investerarna i det stora hela gynnas av EU-regleringen uppstår det sannolikt också kostnader för användarna av ESG-betyg, eftersom leverantörerna av ESG-betyg kan överföra de höjda kostnaderna för tillsynen över och efterlevnaden av lagstiftningen på sina kunder.

Företagen

Det finns olika vägar för ett företag att beställa eller få ett ESG-betyg. Företaget kan ha köpt sig ett ESG-betyg, och då är det sannolikt att företaget i fortsättningen betalar ett högre pris för betyget när affärsverksamheten för leverantören av ESG-betyg blir dyrare. Företaget kan också ha bedömts till exempel på begäran av någon annan leverantör av ESG-betyg eller en finansiell mellanhand. I sådana fall förväntas inte kostnaderna för det företag som bedöms stiga. Ur det betygsatta företagets synvinkel förbättras transparensen i fråga om ESG-betygets innehåll. Dessutom gör EU-regleringen det möjligt för ett företag eller någon annan emittent av ett betygsatt instrument att ge kommentarer till leverantören av ESG-betyg, när företaget eller instrumentet får ESG-betyget.

Hushållen

EU-förordningen har också ringa och indirekta konsekvenser för hushållen. Hushållen är aktiva på finansmarknaden och stöter på ESG-betyg till exempel när de jämför investeringsfonder, alternativa investeringsfonder eller aktier. Ur hushållens perspektiv blir den offentliga och övriga informationen om ESG-betygen enhetligare och tydligare, vilket leder till att också hushållen bättre än tidigare kan bedöma sina investeringsbeslut. Hushållen kan dessutom utnyttja olika företags offentliga ESG-betyg när de fattar andra köpbeslut, till exempel om större anskaffningar. EU-förordningen stärker både investerarskyddet och konsumentskyddet i och med att ESG-betygens tillförlitlighet förbättras.

Advokater

Ändringarna i lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism påverkar möjligheten att påföra advokater administrativa påföljder. Efter de föreslagna ändringarna kan advokaternas biträden inte längre vara personligen ansvariga för överträdelser av bestämmelserna i lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism eller för försummelse eller oaktsamhet i anslutning till dem. Detta har dock nästan ingen praktisk betydelse. Den viktigaste konsekvensen av ändringen är att det efter ändringen är möjligt att påföra advokatbyråer i bolagsform påföljder. Största delen av advokatbyråerna har bolagsform. För närvarande är 559 av Finlands 744 advokatbyråer aktiebolag, 61 öppna bolag eller kommanditbolag och endast 124 yrkesutövare. Enligt lagens gällande ordalydelse är det inte möjligt att påföra en advokatbyrå i bolagsform en administrativ påföljd, eftersom påföljden endast kan påföras ”en advokat [...] eller advokatens biträde”, vilket ska betraktas som en betydande brist.

Administrativa påföljder enligt 8 kap., såsom ordningsavgift, offentlig varning eller påföljdsavgift, ska i fortsättningen riktas mot advokater som är näringsidkare samt advokatbolag. Detta omfattar advokatverksamhet i aktie- och kommanditbolag, öppna bolag samt som enskild näringsidkare.

4.2.2 Konsekvenser för myndigheter

Esma

I EU-förordningen föreskrivs att leverantörerna av ESG-betyg ska övervakas av Esma. Esma behöver nya resurser för att behandla auktorisationer och utöva tillsyn. Esmas tillsyn över leverantörer av ESG-betyg bekostas genom tillsynsavgifter som tas ut av leverantörer av ESG-betyg. Sålunda har tillsynen över leverantörer av ESG-betyg inga konsekvenser för EU-budgeten eller den nationella budgeten.

Finansinspektionen

EU-förordningen och de lagförslag i regeringspropositionen som har samband med den har konsekvenser för Finansinspektionen. EU-förordningen gör det möjligt för Esma att vid behov få hjälp av den nationella behöriga myndigheten. I lagförslagen i regeringspropositionen föreslås att Finansinspektionen ska vara den behöriga myndigheten enligt EU-förordningen. Om Esma delegerar uppgifter till Finansinspektionen, ska de kostnader som föranleds Finansinspektionen täckas genom de tillsynsavgifter som Esma tar ut. EU-förordningen innehåller en skyldighet enligt vilken de behöriga myndigheterna ska ha tillräckligt stor och kunnig personal för att kunna fullgöra uppgifter enligt EU-förordningen. Trots att Finansinspektionen inte föreslås få nya tillsynsobjekt, är den dock tvungen att skaffa och upprätthålla kompetens om leverantörer av ESG-betyg.

Lagförslagen om ändring av 5 § i lagen om Finansinspektionen har inga konsekvenser för Finansinspektionen. EU-förordningarna är direkt tillämplig lagstiftning, och redan för närvarande tillämpar Finansinspektionen åliggandena enligt EU-förordningen och inte den nationella lagstiftning som inte överensstämmer med den. Den föreslagna ändringen får sålunda en förtydligande effekt.

5 Alternativa handlingsvägar

5.1 Handlingsalternativen och deras konsekvenser

Inga andra genomförandalternativ har bedömts i fråga om det nationella genomförandet av EU-förordningen. Det föreslås att endast nödvändiga ändringar görs i nationell lag med anledning av genomförandet av EU-förordningen. EU-förordningen är till sin karaktär maximalt harmoniserande och innehåller varken medlemsstatsoptioner eller annat nationellt handlingsutrymme. Genomförandet av förordningen förutsätter endast att en behörig myndighet utses. I praktiken finns det inget naturligt alternativ till Finansinspektionen.

I regeringspropositionen föreslås att systematiken i 50 a–50 z § i lagen om Finansinspektionen ändras. Syftet med förslaget är att skapa en enklare och tydligare vy över Finansinspektionens verksamhet som helhet. Denna åtgärd som syftar till att göra lagen om Finansinspektionen tydligare kan också genomföras på andra sätt. Alternativt kan man låta bli att vidta dessa åtgärder.

I 50 a–50 z § i lagen om Finansinspektionen finns bestämmelser som delvis är sinsemellan motsägelsefulla. Det skulle vara möjligt att Finansinspektionen i lagen om Finansinspektionen utses till behörig myndighet endast i situationer där det inte finns någon adekvat sektorlagstiftning. Alternativt kan allt utseende av Finansinspektionen göras med stöd av lagen om Finansinspektionen trots att bestämmelser om viss verksamhet enligt EU-rättsakter också finns i sektorlagar.

Systematiken behöver inte heller ändras i samband med denna regeringsproposition. Då kvarstår den utmaning som orsakas av att alla bokstäver i alfabetet har använts när 50 ö § har använts. I det fallet kan det vara möjligt att utnyttja den upphävda 51 § och börja använda alfabetet från början. Detta alternativ innebär dock ett betydande antal onödiga upprepningar i lagen om Finansinspektionen. Om bokstavsparagraferna fortsätter på ett liknande sätt efter lagens 51 §, kan man i framtiden hamna i en situation där det i 6 kap. i lagen om Finansinspektionen finns nästan 60 bokstavsparagrafer där Finansinspektionen utses till behörig myndighet. För att undvika onödig upprepning har man i denna regeringsproposition stannat för att föreslå att 50 a–50 z § förenhetligas på det sätt som beskrivs nedan. Dessutom föreslås det att 51 § tas i bruk, varvid det inte längre är möjligt att använda den på det sätt som beskrivs ovan.

5.2 Handlingsmodeller som planeras eller används i andra medlemsstater

Det har inte ansetts behövligt att bedöma alternativ som andra medlemsstater planerar eller genomfört, eftersom EU-förordningen inte innehåller någon medlemsstatsoption eller något annat nationellt handlingsutrymme.

6 Remissvar

Finansministeriet ordnade remissbehandling av utkastet till regeringsproposition 18.6–12.8.2025 via tjänsten utlåtande.fi. Det kom in tio utlåtanden inom den utsatta tiden. I fem av dessa meddelades att man inte har något att yttra i frågan. Utlåtandena lämnades av Företagarna

i Finland rf, Pääomasijoittajat ry, Finlands näringsliv rf, Finlands revisorer rf och Upright Oy. Miljöministeriet, Finlands Advokater, Työeläkevakuuttajat TELA – Arbetspensionsförsäkrarna TELA ry, Skatteförvaltningen och social- och hälsovårdsministeriet meddelade att de inte har något att yttra i frågan. Utlåtandena och ett sammandrag av dem hittas på finansministeriets projektsida www.vm.fi/sv/projekt-och-lagberedning och har projektnummer [VM055:00/2025](#).

Finlands revisorer rf understöder regeringspropositionens förslag om att Finansinspektionen ska utses till en sådan nationell behörig myndighet som avses i EU-förordningen. I utlåtandet anser Finlands revisorer rf att det är viktigt att den nationella lagstiftningen och EU-lagstiftningen är en konsekvent helhet och understöder sålunda att motstridigheter mellan den nationella lagstiftningen och EU-lagstiftningen i synnerhet när det gäller Finansinspektionens befogenheter undanröjs. Finlands revisorer rf understöder också de andra i propositionen föreslagna korrigeringarna av teknisk natur i andra lagar, eftersom korrigeringarna förtydligar regelverket, stöder ett smidigt genomförande samt rättslig konsekvens i förhållande till Esma behörigheter. I utlåtandet fästs uppmärksamhet vid att de nationella tillsynsuppgifterna ska vara proportionerliga i förhållande till Esma behörigheter.

Pääomasijoittajat ry anser det vara motiverat och värt att understöda att propositionen har begränsats till att endast gälla de nationella ändringsbehov som direkt följer av EU:s förordning om ESG-betygsättningsverksamhet. I utlåtandet lyfter man fram att de aktörer som utnyttjar ESG-betyg indirekt blir föremål för de kostnader som föranleds leverantörer för ESG-betyg. Dessutom önskar Pääomasijoittajat ry att man i tillsynspraxis beaktar aktörernas storlek, marknadsställning och betygsättningsverksamhetens karaktär, så att regleringen inte ställer oskäliga hinder för nya aktörers tillträde till marknaden eller för mindre aktörers verksamhet. Pääomasijoittajat ry understöder att Finansinspektionens behörigheter begränsas till den roll som förordningen förutsätter och att överlappande eller motstridiga befogenheter i förhållande till Esma avskaffas. Enligt utlåtandet bidrar ändringen till att göra fördelningen av reglerings- och tillsynsroller tydligare. Pääomasijoittajat ry uppmanar till att vid den fortsatta beredningen att följa upp vilka konsekvenser regleringen av ESG-betyg får för marknadspraxis och kostnadsnivåer.

Upright Oy konstaterar i sitt utlåtande att bolaget inte omfattas av bestämmelserna i EU-förordningen, men att det har verksamhet inom en bransch som påverkas av denna reglering. Även om syftet med EU-förordningen är att öka ESG-betygens transparens, jämförbarhet och tillförlitlighet, kan den i praktiken försämra uppnåendet av dessa mål. Metoder som grundar sig på automatiserad behandling av stora mängder information i realtid passar dåligt ihop med EU-förordningens krav i fråga om förhandskommunikation och godkännandeförfarande. Bland annat av dessa orsaker är det möjligt att EU-förordningens livscykel blir kort. I det fallet är det viktigt att det nationella genomförandet är så lätt och flexibelt som möjligt. När det gäller genomförandet anser Upright Oy att man i den mån det är möjligt bör förhålla det praktiska genomförandet av regleringen och säkerställa att de nationella behöriga myndigheterna har så omfattande prövningsrätt och flexibla förfaranden som möjligt.

Företagarna i Finland rf konstaterar att de understöder propositionen. I utlåtandet påminns det om behovet av att följa upp hur bestämmelserna om ESG-betyg påverkar små och medelstora företags kostnader för ESG-bedömning.

Finlands näringsliv rf konstaterar att organisationen understöder den föreslagna regleringen. I utlåtandet anser Finlands näringsliv rf att det är ändamålsenligt att det på EU-nivå föreskrivs om skillnader i marknadspraxis och avvikande tolkningspraxis.

Med beaktande av utlåtandenas art och det faktum att de inte innehåller några förslag till ändring av lagförslagen har remissvaren inte lett till ändringar i den fortsatta beredningen.

Under beredningen hördes Finlands Advokater, Juristiliitto – Juristförbundet ry och Regionförvaltningsverket i Södra Finland om de föreslagna ändringarna i lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism. Regionförvaltningsverket i Södra Finland och Finlands Advokater understödde de föreslagna ändringarna. Juristiliitto – Juristförbundet ry hade inga kommentarer till propositionen och konstaterade att den föreslagna tekniska ändringen är motiverad. Regionförvaltningsverket i Södra Finland ansåg att ändringarna är nödvändiga för att advokatbolagen de facto ska kunna påföras administrativa påföljder och önskade att ändringarna ska träda i kraft så snart som möjligt.

7 Specialmotivering

7.1 Lagen om Finansinspektionen

5 §. Andra finansmarknadsaktörer. Det föreslås att *19 punkten* i paragrafen upphävs och att *21, 33 och 35 punkten* i paragrafen ändras. Syftet med ändringen är att ur definitionen av andra finansmarknadsaktörer endast stryka de aktörer som står under direkt tillsyn av Esma.

I sin gällande ordalydelse innehåller paragrafen en definition av andra finansmarknadsaktörer. Finansinspektionen har behörigheter gentemot dessa till exempel med stöd av 33 §, 33 a § och 39 § i lagen om Finansinspektionen. Genom ändringsförslaget säkerställs det att Finansinspektionen inte gentemot aktörer som står under direkt tillsyn av Esma har befogenheter som strider mot EU-lagstiftningen.

Det föreslås att *19 punkten* om kreditvärderingsinstitut ska upphävas. Kreditvärderingsinstituten står under direkt tillsyn av Esma och Esma kan som en del av sitt tillsynsarbete efter egen prövning delegera vissa utrednings- och utredningsbefogenheter till Finansinspektionen. Finansinspektionen har dock inte någon självständig tillsynsrätt gentemot kreditvärderingsinstituten. På motsvarande sätt tillåter förordningen om kreditvärderingsinstitut inte heller att Finansinspektionen utfärdar sanktioner mot kreditvärderingsinstituten. Esma kan dock även i fortsättningen delegera vissa uppgifter som nämns i artikel 30.1 i förordningen om kreditvärdering till Finansinspektionen i enlighet med artikel 30 i den förordningen. På så sätt har Finansinspektionen även i fortsättningen befogenheter enligt artikel 23d i förordningen om kreditvärderingsinstitut.

Det föreslås att *21 punkten* i paragrafen ändras så att omnämnandet av transaktionsregister enligt artikel 2.2 i Emir-förordningen stryks. Transaktionsregistren står under direkt tillsyn av Esma och Finansinspektionens befogenheter begränsas till situationer där Esma delegerar sina befogenheter till Finansinspektionen. Sålunda har Finansinspektionen inte självständiga befogenheter att handla eller utöva tillsyn över transaktionsregistren. Esma kan dock i enlighet med artikel 74 i Emir-förordningen även i fortsättningen delegera vissa uppgifter till Finansinspektionen och Finansinspektionen har sålunda då till sitt förfogande befogenheter enligt artikel 63.6 i den förordningen.

Det föreslås att *22 punkten* i paragrafen upphävs. Punkten i fråga har grundat sig på auktioneringsförordningen, som upphävdes 2023.

Det föreslås att *33 punkten* i paragrafen ändras så att de administratörer av kritiska gränsvärden som avses i artikel 20.1 a och c i förordningen om referensvärden och de administratörer av referensvärden som avses i artikel 32 i den förordningen lämnas utanför tillämpningsområdet

för bestämmelsen. Dessa aktörer står under direkt tillsyn av Esma. Esma kan dock även i fortsättningen delegera uppgifter till Finansinspektionen i enlighet med artikel 48m i förordningen om referensvärden. Finansinspektionen kan i sådana situationer utöva sina befogenheter enligt artikel 48d.7 i den förordningen.

Det föreslås att 35 punkten i paragrafen ändras på så sätt att till undantagen fogas transaktionsregister registrerade enligt artikel 5 i förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt transaktionsregister godkända enligt artikel 19 i den förordningen. Dessa aktörer står under direkt tillsyn av Esma.

38 §. Ordningsavgift. Det föreslås att 1 mom. 5 punkten upphävs. Punkten i fråga har grundat sig på auktioneringsförordningen, som upphävdes 2023.

40 §. Påföljdsavgift. Det föreslås att 2 mom. 3 punkten upphävs. Punkten i fråga har grundat sig på auktioneringsförordningen, som upphävdes 2023.

50 a §. Behörig myndighet. Det föreslås att paragrafen helt omarbetas. Enligt förslaget ska paragrafen innehålla de gällande bestämmelserna i 50 a och 50 c–50 y § om utseende av Finansinspektionen till behörig myndighet enligt vissa EU-rättsakter. Det föreslås inga ändringar i sakinnehållet i de gällande 50 a och 50 c–50 y §, utan det är fråga om en helt teknisk överföring. Enligt förslaget ska rubriken för paragrafen ändras så att den bättre motsvarar de föreslagna ändringarna.

I paragrafen ska 1 punkten motsvara gällande 50 a §.

I paragrafen ska 2 punkten motsvara gällande 50 c §.

I paragrafen ska 3 punkten motsvara gällande 50 d § när det gäller den behöriga myndigheten. Bestämmelser om Finansinspektionens verksamhet som myndighet enligt artikel 10.5 i Emir-förordningen föreslås nedan i 50 c §. Bestämmelser om Finansinspektionens skyldighet att svara för det samarbete mellan myndigheter och den samordning av informationsutbyte som avses i artiklarna 23, 23a 24, 83 och 84 i den förordningen föreslås nedan i 50 b §.

I paragrafen ska 4 punkten motsvarar det gällande 50 f § 1 mom.

I paragrafen ska 5 punkten motsvarar det gällande 50 f § 2 mom.

I paragrafen ska 6 punkten motsvarar det gällande 50 f § 3 mom.

I paragrafen ska 7 punkten motsvarar det gällande 50 f § 4 mom.

I paragrafen ska 8 punkten motsvarar det gällande 50 f § 5 mom.

I paragrafen ska 9 punkten motsvara den gällande lagens 50 g §.

I paragrafen ska 10 punkten motsvara den gällande lagens 50 h §.

I paragrafen ska 11 punkten motsvara den gällande lagens 50 i §.

I paragrafen ska 12 punkten motsvara den gällande lagens 50 j § när det gäller utseende av den behöriga myndigheten. Bestämmelser om Finansinspektionens verksamhet som kontaktpunkt enligt artikel 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU om jämförbarhet för

avgifter som avser betalkonto, byte av betalkonto och tillgång till betalkonto med grundläggande funktioner, nedan *betalkontodirektivet*, föreslås nedan i 50 b §.

I paragrafen ska *13 punkten* motsvara den gällande lagens 50 k §.

I paragrafen ska *14 punkten* motsvara den gällande lagens 50 l §.

I paragrafen ska *15 punkten* motsvara den gällande lagens 50 m § när det gäller utseende av den behöriga myndigheten. Bestämmelser om Finansinspektionens verksamhet som sådan myndighet enligt artikel 11.1 andra stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012, nedan *förordningen om värdepapperscentraler*, som svarar för samarbetskoordineringen föreslås nedan i 50 b §.

I paragrafen ska *16 punkten* motsvara den gällande lagens 50 n § 1 mom. Bestämmelser om skyldigheten enligt den paragrafens 2 mom. föreslås i 50 e § nedan.

I paragrafen ska *17 punkten* motsvara den gällande lagens 50 o § 1 mom. Bestämmelser om skyldigheter enligt den gällande lagens 50 o § 2 mom. föreslås i 50 b § nedan.

I paragrafen ska *18 punkten* motsvara den gällande lagens 50 p § 1 mom. Bestämmelser om Finansinspektionens verksamhet i egenskap av myndighet enligt artikel 26.9 i Dora-förordningen föreslås nedan i 50 c §.

I paragrafen ska *19 punkten* motsvara den gällande lagens 50 p § 2 mom.

I paragrafen ska *20 punkten* motsvara den gällande lagens 50 p § 3 mom.

I paragrafen ska *21 punkten* motsvara den gällande lagens 50 q §.

I paragrafen ska *22 punkten* motsvara den gällande lagens 50 r §.

I paragrafen ska *23 punkten* motsvara den gällande lagens 50 s §.

I paragrafen ska *24 punkten* motsvara den gällande lagens 50 t § när det gäller förordningen om hållbarhetsrelaterade upplysningar.

I paragrafen ska *25 punkten* motsvara den gällande lagens 50 t § när det gäller taxonomiförordningen.

I paragrafen ska *26 punkten* motsvara den gällande lagens 50 u § när det gäller utseende av den behöriga myndigheten. Bestämmelser om Finansinspektionens verksamhet som kontaktpunkt för gränsöverskridande administrativt samarbete mellan behöriga myndigheter samt med Esma föreslås i 50 b § nedan.

I paragrafen ska *27 punkten* motsvara den gällande lagens 50 v §.

I paragrafen ska *28 punkten* motsvara den gällande lagens 50 w §.

I paragrafen ska *29 punkten* motsvara den gällande lagens 50 x § när det gäller utseende av den behöriga myndigheten. Bestämmelser om Finansinspektionens verksamhet som kontaktpunkt

för gränsöverskridande administrativt samarbete mellan behöriga myndigheter samt med Europeiska bankmyndigheten och Esma föreslås i 50 b § nedan.

I paragrafen ska *30 punkten* motsvara den gällande lagens 50 y §.

Enligt *31 punkten* i paragrafen är Finansinspektionen behörig myndighet enligt förordningen om ESG-betygsättningsverksamhet. Finansinspektionen ska ha tillräckligt stor och kunnig personal för att kunna fullgöra sina uppgifter enligt den förordningen. Genom förslaget genomförs artikel 30 i förordningen om ESG-betygsättningsverksamhet nationellt.

50 b §. Samordning av samarbetet samt verksamhet som kontaktpunkt. Det föreslås att paragrafen helt omarbetas. Enligt förslaget ska bestämmelserna om Finansinspektionens verksamhet som kontaktpunkt och om samordning av samarbete i den gällande lagens 50 d, 50 j, 50 m, 50 o, 50 u och 50 x § ingå i paragrafen. Det föreslås inga ändringar i paragrafernas sakinhåll, utan det är fråga om en teknisk ändring. Enligt förslaget ska rubriken för paragrafen ändras så att den bättre motsvarar de föreslagna ändringarna.

I paragrafen ska *1 punkten* motsvara bestämmelsen om kontaktpunkt i den gällande lagens 50 j §.

I paragrafen ska *2 punkten* motsvara bestämmelsen om Finansinspektionens skyldighet i den gällande lagens 50 m att vara en sådan myndighet enligt artikel 11.1 andra stycket i EU:s förordning om värdepapperscentraler som svarar för samarbetskoordineringen.

I paragrafen ska *3 punkten* motsvara bestämmelsen om Finansinspektionens skyldighet enligt det gällande 50 o § 2 mom. att vara kontaktpunkt.

I paragrafen ska *4 punkten* motsvara den gällande lagens 50 u § och innehålla bestämmelser om Finansinspektionens skyldighet att vara enda kontaktpunkt för gränsöverskridande administrativt samarbete mellan behöriga myndigheter samt med Esma enligt artikel 29.2 i EU:s gräsrotsfinansieringsförordning.

I paragrafen ska *5 punkten* motsvara den gällande lagens 50 x § och innehålla bestämmelser om en sådan gemensam kontaktpunkt för gränsöverskridande administrativt samarbete mellan behöriga myndigheter samt med Europeiska bankmyndigheten och Esma som avses i artikel 93.2 i EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar.

50 c §. Finansinspektionens verksamhet som myndighet i vissa situationer. Det föreslås att paragrafen helt omarbetas. Enligt förslaget ska paragrafen innehålla den gällande lagens bestämmelser i 50 p och 50 d § om Finansinspektionens verksamhet som annan myndighet enligt vissa EU-rättsakter. Enligt förslaget ska rubriken för paragrafen ändras så att den bättre motsvarar de föreslagna ändringarna.

50 d §. Uppgiften som insamlingsorgan enligt Esap-förordningen. Det föreslås att paragrafen helt omarbetas. Enligt förslaget ska paragrafen innehålla bestämmelser enligt den gällande 50 z § om Finansinspektionens uppgift som kontaktpunkt enligt Esap-förordningen. Enligt förslaget ska rubriken för paragrafen ändras så att den bättre motsvarar de föreslagna ändringarna.

50 e §. Finansinspektionens åtgärder med stöd av incidentrapporteringen. Det föreslås att paragrafen helt omarbetas. Enligt förslaget ska paragrafen innehålla bestämmelser enligt den gällande 50 n § om Finansinspektionens åtgärder med stöd av incidentrapportering som

Finansinspektionen erhållit. Enligt förslaget ska rubriken för paragrafen ändras så att den bättre motsvarar de föreslagna ändringarna.

51 §. *Hänskjutande av tvister till en europeisk tillsynsmyndighet.* Paragrafen är *ny* och ska enligt förslaget innehålla bestämmelser om hänskjutande av tvister till en europeisk tillsynsmyndighet i enlighet med den gällande 50 b §.

7.2 Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder

21 kap. Bestämmelser som gäller Finansinspektionen

12 §. *Twistlösning hos Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten.* Det föreslås en teknisk ändring i paragrafen. Hänvisningen till 50 b § i lagen om Finansinspektionen ska ersättas med en hänvisning till den lagens 51 §.

7.3 Lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet

2 kap. En värdepapperscentrals verksamhetstillstånd, ägare, förvaltning och verksamhet samt centrala motparter

23 §. *Verksamhetstillstånd för och tillsyn över centrala motparter.* Det föreslås en teknisk ändring i paragrafen. Hänvisningen till 50 d § i lagen om Finansinspektionen ska ersättas med en hänvisning till den lagens 50 a § 3 punkt.

7.4 Lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat

35 §. *Tillhörighet till finans- och försäkringskonglomerat i tredjeland.* Det föreslås en teknisk ändring i paragrafen. Hänvisningen till 50 b § i lagen om Finansinspektionen ska ersättas med en hänvisning till den lagens 51 §.

7.5 Lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism

8 kap. Administrativa påföljder

1 §. *Ordningsavgift, 2 §.* *Offentlig varning, 3 §.* *Påföljdsavgift, 10 §.* *Framställning från advokatföreningen till Tillstånds- och tillsynsverket om meddelande av administrativa påföljder.*

Tillämpningsområdet för lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism har genom ändringslagen 84/2025 ändrats i fråga om advokater. Ändringen trädde i kraft den 1 april 2025. Då ändrades tillämpningsområdet för lagen till att uttryckligen gälla advokater som är näringsidkare samt advokatbolag, om advokatverksamheten bedrivs i bolagsform. Tidigare omfattade tillämpningsområdet advokater och deras biträden personligen. Ändringen av tillämpningsområdet beskrivs närmare i specialmotiveringen till 1 kap. 2 § 1 mom. 12 punkten i lagförslag 4 i regeringens proposition med förslag till lagstiftning som kompletterar EU:s förordning om omedelbara betalningar (RP 215/2024 rd).

Till följd av ändringen av tillämpningsområdet föreslås det att motsvarande tekniska ändringar ska göras i bestämmelserna om påföljder i lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism. Det föreslås att lagens 8 kap. 1 § 6 mom., 2 § 3 mom., 3 § 4 mom. och 10 § 1 mom. ändras så att bestämmelserna motsvarar tillämpningsområdet. I de ovannämnda bestämmelserna stryks omnämnandena av advokaternas biträden, och påföljderna enligt

bestämmelserna kan riktas mot de advokater som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 12 punkten, det vill säga advokater som är näringsidkare samt advokatbolag i det fall att advokatverksamheten bedrivs i bolagsform. Ändringen är nödvändig för att dessa aktörer, som redan är rapporteringsskyldiga enligt lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism, vid behov ska kunna påföras påföljder.

8 Ikraftträdande

Det föreslås att lagarna träder i kraft senast den 2 april 2026, eftersom de ändringar som EU-förordningen förutsätter ska införlivas i nationell lagstiftning senast då. Förordningen om ESG-betygsättningsverksamhet tillämpas från och med den 2 juli 2026.

I fråga om ändringarna i lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism föreslås en övergångsbestämmelse, enligt vilken den föreslagna nya lagen ska tillämpas på sådana i 8 kap. 1–3 § avsedda försummelser, överträdelse eller mot bestämmelserna stridande förfaranden som inletts före ikraftträdandet av den föreslagna ändringslagen, om förfarandet fortsätter efter ikraftträdandet av ändringslagen. Sålunda kan Finlands Advokater göra en framställning till Tillstånds- och tillsynsverket att en advokat som bedriver näringsverksamhet eller ett advokatbolag påförs en påföljd, om sådan lagstridig verksamhet som avses i ovannämnda paragrafer har inletts under den gällande lagens giltighetstid och fortsätter efter ikraftträdandet av ändringslagen.

9 Verkställighet och uppföljning

Bestämmelser om översyn av förordningen om ESG-betygsättningsverksamhet finns i artikel 52 i den förordningen. Kommissionen ska utvärdera tillämpningen av EU-förordningen senast den 2 januari 2029. Kommissionen ska lägga fram en rapport om resultaten av utvärderingen för Europaparlamentet och rådet. I rapporten ingår särskilt utvärdering av 1) hur EU-förordningen har påverkat uppnåendet av unionens klimatmål samt omdirigeringen av privata kapitalflöden till hållbara investeringar, 2) EU-förordningens effekter på marknadsstrukturen, 3) huruvida tillämpningsområdet för EU-förordningen är lämpligt, 4) lämpligheten hos kraven för sådana leverantörer av ESG-betyg som är etablerade utanför unionen, 5) hur marknaden för leverantörer av ESG-betyg fungerar i unionen och 6) huruvida EU-förordningen har bidragit till att förbättra ESG-betygens kvalitet och tillförlitlighet och minskat användningen av vilseledande ESG-betyg. Rapporten ska åtföljas av ett lagstiftningsförslag, om kommissionen anser det vara lämpligt.

10 Förhållande till andra propositioner

10.1 Samband med andra propositioner

Riksdagen behandlar propositionen RP 46/2025 rd, i vilken det föreslås att en ny 50 § ska tas in i lagen om Finansinspektionen. I paragrafen föreskrivs att Finansinspektionen är den marknadskontrollmyndighet som avses i artikel 74.6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1689 om harmoniserade regler för artificiell intelligens och om ändring av förordningarna (EG) nr 300/2008, (EU) nr 167/2013, (EU) nr 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 och (EU) 2019/2144 samt direktiven 2014/90/EU, (EU) 2016/797 och (EU) 2020/1828. Dessutom innehåller den föreslagna paragrafen ett informativt omnämnande av att det finns bestämmelser om marknadskontroll för system för artificiell intelligens i lagen om tillsyn över vissa system för artificiell intelligens. Om propositionen RP 46/2025 rd godkänns i riksdagen, ska den nya 50 § i den propositionen samordnas med denna proposition. Paragrafen

i fråga ska då upphävas i lagen om Finansinspektionen och dess bestämmelse fogas till den lag som nu föreslås.

11 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Förslagen i propositionen är lagändringar som ska göras i nationell lagstiftning med anledning av Europeiska unionens förordning. Förordningen om ESG-betygsättningsverksamhet förutsätter nationella bestämmelser om den behöriga myndigheten. I EU-förordningen kompletteras Esmas tillsynsram vid behov och på begäran av Esma av tillsyn som utövas av nationella behöriga myndigheter. Vid behov kan Esma också delegera tillsynsuppgifter till behöriga myndigheter. Förslagen i regeringspropositionen överensstämmer så bra som möjligt med EU-förordningen, och det föreslås inga befogenheter som går längre än de nationella befogenheter som förutsätts enligt EU-förordningen. Om propositionen RP 46/2025 rd godkänns i riksdagen, ska den nya 50 § i den propositionen samordnas med denna proposition. Paragrafen i fråga ska då upphävas i lagen om Finansinspektionen och dess bestämmelse fogas till den lag som nu föreslås.

Enligt grundlagens 18 § 1 mom. har var och en i enlighet med lag rätt att skaffa sig sin försörjning genom arbete, yrke eller näring som han eller hon valt fritt. Finansmarknadslagstiftningen och Finansinspektionens tillsynsbefogenheter i anslutning till den innebär begränsningar i näringsfriheten. Lagen om Finansinspektionen har flera gånger utvärderats av grundlagsutskottet. Bestämmelserna om Finansinspektionen i propositionen är inte nämnvärt av nytt slag varken till sitt innehåll eller sin karaktär. I propositionen föreslås inga nya slag av befogenheter för Finansinspektionen och inte heller i övrigt att de grundläggande utgångspunkterna i lagstiftningen ändras. Lagförslaget gäller i huvudsak utseende av Finansinspektionen till behörig myndighet enligt artikel 30 i EU-förordningen. Lagförslaget har sålunda inga konsekvenser för de grundläggande fri- och rättigheterna och det gäller inte heller några andra omständigheter för vars genomförande konstitutionella aspekter skulle ha betydelse.

På de grunder som anges ovan kan lagförslagen godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Kläm

Eftersom förordningen om ESG-betygsättningsverksamhet innehåller bestämmelser som föreslås bli kompletterade genom lag, föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av lagen om Finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om Finansinspektionen (878/2008) 5 § 19 och 22 punkten, 38 § 1 mom. 5 punkten, 40 § 2 mom. 3 punkten och 50 f–50 z §,
sådana de lyder, 5 § 19 punkten i lag 902/2012 och 22 punkten i lag 254/2013, 38 § 1 mom. 5 punkten i lag 1198/2014, 40 § 2 mom. 3 punkten i lag 752/2012, 50 f § i lagarna 170/2014, 737/2016 och 215/2019, 50 g § i lag 60/2016, 50 h § i lag 520/2016, 50 i § i lag 642/2016, 50 j § i lag 1055/2016, 50 k § i lag 599/2021, 50 l § i lag 228/2017, 50 m § i lag 352/2017, 50 n § i lag 893/2017, 50 o § i lagarna 1071/2017 och 527/2025, 50 p § i lag 610/2024, 50 q § i lag 1229/2018, 50 r § i lag 1108/2018, 50 s § i lag 215/2019, 50 t § i lag 379/2021, 50 u § i lag 205/2022, 50 v § i lag 214/2022, 50 w § i lag 368/2023, 50 x § i lag 403/2024, 50 y § i lag 697/2024 och 50 z § i lag 983/2024, och
ändras 5 § 21, 33 och 35 punkten samt 50 a–50 e §, sådana de lyder, 5 § 21 punkten i lag 316/2020, 33 punkten i lag 599/2021 och 35 punkten i lag 296/2019, 50 a § i lag 689/2010, 50 b § i lagarna 1242/2011 och 599/2021, 50 c § i lag 902/2012, 50 d § i lag 316/2020 och 50 e § i lag 254/2012, samt
fogas till lagen en ny 51 §, i stället för den 51 § som upphävts genom lag 520/2016, som följer:

5 §

Andra finansmarknadsaktörer

Med *andra finansmarknadsaktörer* avses i denna lag

21) finansiella motparter enligt artikel 2.8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, nedan *EMIR-förordningen*, icke-finansiella motparter enligt artikel 2.9, pensionssystem enligt artikel 2.10, clearingmedlemmar enligt artikel 2.14 och kunder enligt artikel 2.15 i den förordningen,

33) andra personer än tillsynsobjekt enligt 4 § eller sådana i 32 punkten avsedda registrerade referensvärdesadministratörer, i artikel 20.1 a och c i förordningen om referensvärden avsedda administratörer av kritiska referensvärden eller i artikel 32 i den förordningen avsedda referensvärdesadministratörer som är skyldiga att iaktta förordningen om referensvärden,

35) andra personer än tillsynsobjekt enligt 4 § som är skyldiga att iaktta Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, nedan *förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning*, med undantag för transaktionsregister registrerade i enlighet med artikel 5 i den förordningen eller transaktionsregister godkända i enlighet med artikel 19 i den förordningen,

50 a §

Behörig myndighet

Finansinspektionen är

- 1) behörig myndighet enligt artikel 22 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut,
- 2) behörig myndighet enligt artikel 32 i blankningsförordningen, med beaktande av vad som föreskrivs i 37 a §,
- 3) den behöriga myndighet enligt artikel 22.1 i EMIR-förordningen som övervakar att förordningen efterlevs,
- 4) behörig myndighet enligt artikel 44 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010,
- 5) behörig myndighet enligt artikel 3 första stycket m i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 om europeiska riskkapitalfonder,
- 6) behörig myndighet enligt artikel 3.1 m i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 om europeiska fonder för socialt företagande,
- 7) behörig myndighet enligt artikel 2.10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 om europeiska långsiktiga investeringsfonder,
- 8) behörig myndighet enligt artikel 38 i förordningen om penningmarknadsfonder,
- 9) den behöriga myndighet enligt artikel 13 i förordningen om förmedlingsavgifter för kortbaserade betalningstransaktioner som övervakar att förordningen efterlevs,
- 10) behörig myndighet enligt artikel 22 i marknadsmissbruksförordningen,
- 11) behörig myndighet enligt artikel 20.2 i Europeiska unionens revisionsförordning vid den bedömning och uppföljning av hur väl revisionskommittéerna utfört sitt arbete som avses i artikel 27.1 c i den förordningen,
- 12) behörig myndighet enligt artikel 21 i betalkontodirektivet,
- 13) behörig myndighet enligt artikel 40.2 i förordningen om referensvärden,
- 14) i enlighet med artiklarna 4.8 och 15.2 i förordningen om faktablad för paketerade investeringsprodukter den behöriga myndighet som avses i den förordningen,
- 15) behörig myndighet enligt artikel 11.1 första stycket i EU:s förordning om värdepapperscentraler,
- 16) behörig myndighet enligt artikel 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG, nedan *betaltjänstdirektivet*,
- 17) behörig myndighet enligt artiklarna 44 och 67 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU och enligt EU:s förordning om marknader för finansiella instrument,
- 18) behörig myndighet enligt artikel 46 i EU:s DORA-förordning,
- 19) behörig myndighet enligt artikel 8.1 i NIS 2-direktivet i fråga om sektorerna 3 och 4 i bilaga I till direktivet,
- 20) behörig myndighet enligt artikel 9.1 i CER-direktivet i fråga om sektorerna 3 och 4 i bilagan till direktivet,
- 21) behörig myndighet enligt artikel 31 i prospektförordningen,
- 22) behörig myndighet enligt artikel 29.5 i värdepapperiseringsförordningen,
- 23) behörig myndighet enligt artikel 16 i förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning,
- 24) behörig myndighet enligt artikel 14.1 i förordningen om hållbarhetsrelaterade upplysningar,
- 25) behörig myndighet enligt artikel 21.1 i taxonomiförordningen,
- 26) behörig myndighet enligt artikel 29.1 i EU:s gräsrotsfinansieringsförordning,

- 27) behörig myndighet enligt artikel 61 i PEPP-förordningen,
28) behörig myndighet enligt artikel 2.21 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/858 om en pilotordning för marknadsinfrastrukturer som baseras på teknik för distribuerade liggare och om ändring av förordningarna (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 909/2014 samt direktiv 2014/65/EU,
29) behörig myndighet enligt artikel 93.1 i EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar,
30) behörig myndighet enligt artikel 44 i EU:s förordning om gröna obligationer,
31) behörig myndighet enligt artikel 30 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/3005 om transparens och integritet i betygsättningsverksamhet avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (ESG-betyg), och om ändring av förordningarna (EU) 2019/2088 och (EU) 2023/2859.

50 b §

Samordning av samarbetet samt verksamhet som kontaktpunkt

Finansinspektionen

- 1) är kontaktpunkt enligt artikel 22 i betalkontodirektivet,
- 2) är en sådan myndighet enligt artikel 11.1 andra stycket i EU:s förordning om värdepapperscentraler som svarar för samarbetskoordineringen,
- 3) är en sådan kontaktpunkt som avses i artikel 79.1.5 i direktivet om marknader för finansiella instrument och ska enligt direktivet rapportera till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, Europeiska kommissionen och de utländska EES-tillsynsmyndigheterna, om inte något annat föreskrivs någon annanstans i lag,
- 4) är enda kontaktpunkt för gränsöverskridande administrativt samarbete mellan behöriga myndigheter samt med Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten enligt artikel 29.2 i EU:s gränsöverskridande finansieringsförordning,
- 5) är en sådan gemensam kontaktpunkt för gränsöverskridande administrativt samarbete mellan behöriga myndigheter samt med Europeiska bankmyndigheten och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten som avses i artikel 93.2 i EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar,
- 6) svarar för det samarbete mellan myndigheter och den samordning av informationsutbyte som avses i artiklarna 23, 23a, 24, 83 och 84 i EMIR-förordningen.

50 c §

Finansinspektionens verksamhet som myndighet i vissa situationer

Finansinspektionen är

- 1) den myndighet som avses i artikel 26.9 i EU:s DORA-förordning,
- 2) den myndighet som avses i artikel 10.5 i EMIR-förordningen.

50 d §

Uppgiften som insamlingsorgan enligt Esap-förordningen

Finansinspektionen är det insamlingsorgan som avses i artikel 2.2 i Esap-förordningen för

- 1) information enligt artikel 11a.3 i blankningsförordningen, artikel 21a.5 i marknadsmissbruksförordningen, artikel 29a.3 och artikel 29a.4 i förordningen om faktablad för paketerade investeringsprodukter, artikel 32a.4 i förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning, artikel 28a.3 och artikel 28a.4 i

förordningen om referensvärden, artikel 21a.3 och artikel 21a.4 i prospektförordningen, artikel 70a.3 och artikel 70a.5 i PEPP-förordningen, artikel 18a.3 i förordningen om hållbarhetsrelaterade upplysningar, artikel 110a.3 i EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar och artikel 15a.4 i EU:s förordning om gröna obligationer,

2) information enligt 10 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 10 a kap. 4 § i värdepappersmarknadslagen, 6 b kap. 5 §, 6 c kap. 10 § och 7 kap. 6 § i lagen om investeringstjänster, 2 kap. 8 §, 9 kap. 9 § och 15 kap. 3, 4, 6 och 7 § i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 6 a § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 2 kap. 11 § och 3 kap. 11 § i lagen om handel med finansiella instrument, 9 a kap. 9 §, 10 kap. 8 § och 11 kap. 10 a § i kreditinstitutslagen, 8 kap. 14 § i resolutionslagen, 2 kap. 9 b §, 6 kap. 20 d och 20 e §, 8 a kap. 1 § och 23 kap. 9 och 31 § i lagen om försäkringsbolag, 3 kap. 16 §, 4 kap. 2 § samt 6 kap. 4, 34 och 35 § i lagen om tilläggspensionsstiftelser och tilläggspensionskassor och 9 och 36 § i lagen om hypoteksbanker och säkerställda obligationer, samt

3) beslut som Finansinspektionen i enlighet med 43 § 5 mom. ska lämna in till den åtkomstpunkt som avses i artikel 1 i Esap-förordningen.

Finansinspektionen är dessutom insamlingsorgan enligt artikel 3.2 i Esap-förordningen för sådan information som lämnas in på frivillig basis och som inte avses i 7 kap. i bokföringslagen och 11 kap. i värdepappersmarknadslagen.

50 e §

Finansinspektionens åtgärder med stöd av incidentrapporteringen

Om Finansinspektionen av Europeiska bankmyndigheten eller Europeiska centralbanken får en underrättelse enligt artikel 96 i betaltjänstdirektivet om en allvarlig operativ incident eller en säkerhetsincident, ska den vidta de behövliga åtgärder för att skydda det finansiella systemets omedelbara säkerhet.

51 §

Hänskjutande av tvister till en europeisk tillsynsmyndighet

Finansinspektionen får i sådana fall som avses i de EU-rättsakter som gäller finansmarknaden i enlighet med de europeiska finanstillsynsförordningarna till en europeisk tillsynsmyndighet hänskjuta sådana tvister mellan Finansinspektionen och en utländsk EES-tillsynsmyndighet som gäller

- 1) utbyte av uppgifter eller utförande av inspektioner,
- 2) utövande av tillsynsbefogenheter eller påförande av påföljder,
- 3) samarbete eller skötsel av uppgifter i ett tillsynskollegium,
- 4) andra ärenden som tillsynsmyndigheterna behandlar inom ramen för sin behörighet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om ändring av 21 kap. 12 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) 21 kap. 12 § som följer:

21 kap.

Bestämmelser som gäller Finansinspektionen

12 §

Tvistlösning hos Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten

Bestämmelser om hänskjutande av tvister mellan Finansinspektionen och en utländsk EES-tillsynsmyndighet till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten finns i 51 § i lagen om Finansinspektionen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av 2 kap. 23 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet (348/2017) 2 kap. 23 § som följer:

2 kap.

En värdepapperscentralers verksamhetstillstånd, ägare, förvaltning och verksamhet samt centrala motparter

23 §

Verksamhetstillstånd för och tillsyn över centrala motparter

Finansministeriet är den myndighet enligt artikel 22.1 i EMIR-förordningen som beviljar verksamhetstillstånd för finländska centrala motparter. Bestämmelser om Finansinspektionens ställning som behörig myndighet som övervakar centrala motparter verksamhet finns i 50 a § 3 punkten i lagen om Finansinspektionen. Bestämmelser om villkor och förfaranden för beviljande av verksamhetstillstånd för centrala motparter finns i artiklarna 14–21 i EMIR-förordningen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av 35 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) 35 § 3 mom., sådant det lyder i lag 1246/2011, som följer:

35 §

Tillhörighet till finans- och försäkringskonglomerat i tredjeland

Om den myndighet som svarar för tillsynen över företag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat som avses i 1 mom. och regleras i en annan EES-stat inte förenar sig med Finansinspektionens beslut med stöd av 1 mom., får Finansinspektionen hänskjuta ärendet till de europeiska tillsynsmyndigheterna enligt vad som föreskrivs i 51 § i lagen om Finansinspektionen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag

om ändring av 8 kap. i lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism

I enlighet riksdagens beslut
ändras i lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism (444/2017)
8 kap. 1 § 6 mom., 2 § 3 mom., 3 § 4 mom. och 10 § 1 mom., sådana de lyder i lag 597/2025,
som följer:

8 kap.

Administrativa påföljder

1 §

Ordningsavgift

Advokatföreningen gör en framställning till Tillstånds- och tillsynsverket om att en advokat eller ett advokatbolag som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 12 punkten ska påföras en ordningsavgift.

2 §

Offentlig varning

Advokatföreningen gör en framställning till Tillstånds- och tillsynsverket om att meddela en advokat eller ett advokatbolag som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 12 punkten en offentlig varning.

3 §

Påföljdsavgift

Advokatföreningen gör en framställning till Tillstånds- och tillsynsverket om att påföra en advokat eller ett advokatbolag som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 12 punkten en påföljdsavgift.

10 §

Framställning från advokatföreningen till Tillstånds- och tillsynsverket om meddelande av administrativa påföljder

Ärenden som gäller att påföra en advokat eller ett advokatbolag som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 12 punkten ordningsavgift, offentlig varning och påföljdsavgift inleds vid Tillstånds- och

tillsynsverket på framställning av advokatföreningen. Advokatföreningen ska medan undersökning pågår samarbeta med Tillstånds- och tillsynsverket innan en framställning görs.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Om i 8 kap. 1–3 § avsedda förummelser, överträdelser eller mot bestämmelserna stridande förfaranden har inletts före ikraftträdandet av denna lag och fortsätter vid ikraftträdandet av denna lag, tillämpas bestämmelserna om påförande av påföljd i denna lag.

Helsingfors den 27 november 2025

Statsminister

Petteri Orpo

Näringsminister Sakari Puisto

1.

Lag

om ändring av lagen om Finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om Finansinspektionen (878/2008) 5 § 19 och 22 punkten, 38 § 1 mom. 5 punkten, 40 § 2 mom. 3 punkten och 50 f–50 z §,
sådana de lyder, 5 § 19 punkten i lag 902/2012 och 22 punkten i lag 254/2013, 38 § 1 mom. 5 punkten i lag 1198/2014, 40 § 2 mom. 3 punkten i lag 752/2012, 50 f § i lagarna 170/2014, 737/2016 och 215/2019, 50 g § i lag 60/2016, 50 h § i lag 520/2016, 50 i § i lag 642/2016, 50 j § i lag 1055/2016, 50 k § i lag 599/2021, 50 l § i lag 228/2017, 50 m § i lag 352/2017, 50 n § i lag 893/2017, 50 o § i lagarna 1071/2017 och 527/2025, 50 p § i lag 610/2024, 50 q § i lag 1229/2018, 50 r § i lag 1108/2018, 50 s § i lag 215/2019, 50 t § i lag 379/2021, 50 u § i lag 205/2022, 50 v § i lag 214/2022, 50 w § i lag 368/2023, 50 x § i lag 403/2024, 50 y § i lag 697/2024 och 50 z § i lag 983/2024, och
ändras 5 § 21, 33 och 35 punkten samt 50 a–50 e §, sådana de lyder, 5 § 21 punkten i lag 316/2020, 33 punkten i lag 599/2021 och 35 punkten i lag 296/2019, 50 a § i lag 689/2010, 50 b § i lagarna 1242/2011 och 599/2021, 50 c § i lag 902/2012, 50 d § i lag 316/2020 och 50 e § i lag 254/2012, samt
fogas till lagen en ny 51 §, i stället för den 51 § som upphävts genom lag 520/2016, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §

5 §

Andra finansmarknadsaktörer

Andra finansmarknadsaktörer

Med *andra finansmarknadsaktörer* avses i denna lag

Med *andra finansmarknadsaktörer* avses i denna lag

19) kreditvärderingsinstitut enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut,

(upphävs)

21) transaktionsregister enligt artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, nedan *EMIR-förordningen*, *finansiella motparter* enligt artikel 2.8, icke-finansiella motparter enligt artikel 2.9, pensionssystem enligt artikel 2.10, clearingmedlemmar enligt artikel 2.14 och kunder enligt artikel 2.15 i den förordningen,

21) *finansiella motparter* enligt artikel 2.8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, nedan *EMIR-förordningen*, icke-finansiella motparter enligt artikel 2.9, pensionssystem enligt artikel 2.10, clearingmedlemmar enligt artikel 2.14 och kunder enligt artikel 2.15 i den förordningen,

(upphävs)

Gällande lydelse

22) den som är skyldig att iaktta bestämmelserna i artiklarna 38–42 i kommissionens förordning (EU) nr 1031/2010 om tidsschema, administration och andra aspekter av auktionering av utsläppsrätter för växthusgaser i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen, *nedan auktioneringsförordningen,*

33) andra personer än tillsynsobjekt enligt 4 § eller sådana ovan i 32 punkten avsedda registrerade referensvärdesadministratörer som är skyldiga att iaktta förordningen om referensvärden,

35) andra personer än tillsynsobjekt enligt 4 § som är skyldiga att iaktta Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, *nedan förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning,*

38 §

Ordningsavgift

Finansinspektionen ska ålägga den att betala ordningsavgift som uppsåtligen eller av oaktsamhet

5) försummar eller bryter mot rapporteringsskyldigheten enligt artikel 42.2 i auktioneringsförordningen,

Föreslagen lydelse

33) andra personer än tillsynsobjekt enligt 4 § eller sådana i 32 punkten avsedda registrerade referensvärdesadministratörer, i artikel 20.1 a och c i förordningen om referensvärden avsedda administratörer av kritiska referensvärden eller i artikel 32 i den förordningen avsedda referensvärdesadministratörer som är skyldiga att iaktta förordningen om referensvärden,

35) andra personer än tillsynsobjekt enligt 4 § som är skyldiga att iaktta Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, *nedan förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning, med undantag för transaktionsregister registrerade i enlighet med artikel 5 i den förordningen eller transaktionsregister godkända i enlighet med artikel 19 i den förordningen,*

38 §

Ordningsavgift

Finansinspektionen ska ålägga den att betala ordningsavgift som uppsåtligen eller av oaktsamhet

(upphävs)

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

40 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift ska också påföras den som uppsåtligt eller av oaktsamhet försummar eller bryter mot

3) bestämmelserna i artiklarna 38, 39 och 40 i auktioneringsförordningen om förbjuden användning av insiderinformation, artikel 41 om förbudet mot otillbörlig marknadspåverkan eller artikel 42.1, 42.3 eller 42.5 om särskilda krav för att minska risken för marknadsmissbruk,

40 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift ska också påföras den som uppsåtligt eller av oaktsamhet försummar eller bryter mot

(upphävs)

50 a §

*Behörig myndighet för
kreditvärderingsinstitut*

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt artikel 22 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut.

50 a §

Behörig myndighet

Finansinspektionen är

1) behörig myndighet enligt artikel 22 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut,

2) behörig myndighet enligt artikel 32 i blankningsförordningen, med beaktande av vad som föreskrivs i 37 a §,

3) den behöriga myndighet enligt artikel 22.1 i EMIR-förordningen som övervakar att förordningen efterlevs,

4) behörig myndighet enligt artikel 44 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010,

5) behörig myndighet enligt artikel 3 första stycket m i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 om europeiska riskkapitalfonder,

6) behörig myndighet enligt artikel 3.1 m i Europaparlamentets och rådets förordning

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

(EU) nr 346/2013 om europeiska fonder för socialt företagande,

7) behörig myndighet enligt artikel 2.10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 om europeiska långsiktiga investeringsfonder,

8) behörig myndighet enligt artikel 38 i förordningen om penningmarknadsfonder,

9) den behöriga myndighet enligt artikel 13 i förordningen om förmedlingsavgifter för kortbaserade betalningstransaktioner som övervakar att förordningen efterlevs,

10) behörig myndighet enligt artikel 22 i marknadsmissbruksförordningen,

11) behörig myndighet enligt artikel 20.2 i Europeiska unionens revisionsförordning vid den bedömning och uppföljning av hur väl revisionskommittéerna utfört sitt arbete som avses i artikel 27.1 c i den förordningen,

12) behörig myndighet enligt artikel 21 i betalkontodirektivet,

13) behörig myndighet enligt artikel 40.2 i förordningen om referensvärden,

14) i enlighet med artiklarna 4.8 och 15.2 i förordningen om faktablad för paketerade investeringsprodukter den behöriga myndighet som avses i den förordningen,

15) behörig myndighet enligt artikel 11.1 första stycket i EU:s förordning om värdepapperscentraler,

16) behörig myndighet enligt artikel 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG, nedan **betaltjänstdirektivet**,

17) behörig myndighet enligt artiklarna 44 och 67 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU och enligt EU:s förordning om marknader för finansiella instrument,

18) behörig myndighet enligt artikel 46 i EU:s DORA-förordning,

19) behörig myndighet enligt artikel 8.1 i NIS 2-direktivet i fråga om sektorerna 3 och 4 i bilaga I till direktivet,

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

20) behörig myndighet enligt artikel 9.1 i CER-direktivet i fråga om sektorerna 3 och 4 i bilagan till direktivet,

21) behörig myndighet enligt artikel 31 i prospektförordningen,

22) behörig myndighet enligt artikel 29.5 i värdepapperiseringsförordningen,

23) behörig myndighet enligt artikel 16 i förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning,

24) behörig myndighet enligt artikel 14.1 i förordningen om hållbarhetsrelaterade upplysningar,

25) behörig myndighet enligt artikel 21.1 i taxonomiförordningen,

26) behörig myndighet enligt artikel 29.1 i EU:s gräsrotsfinansieringsförordning,

27) behörig myndighet enligt artikel 61 i PEPP-förordningen,

28) behörig myndighet enligt artikel 2.21 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/858 om en pilotordning för marknadsinfrastrukturer som baseras på teknik för distribuerade liggare och om ändring av förordningarna (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 909/2014 samt direktiv 2014/65/EU,

29) behörig myndighet enligt artikel 93.1 i EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar,

30) behörig myndighet enligt artikel 44 i EU:s förordning om gröna obligationer,

31) behörig myndighet enligt artikel 30 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/3005 om transparens och integritet i betygsättningsverksamhet avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (ESG-betyg), och om ändring av förordningarna (EU) 2019/2088 och (EU) 2023/2859.

50 b §

Hänskjutande av tvister till en europeisk tillsynsmyndighet

Finansinspektionen får i sådana fall som avses i de EU-rättsakter som gäller finansmarknaden i enlighet med de

50 b §

Samordning av samarbetet samt verksamhet som kontaktpunkt

Finansinspektionen
1) är kontaktpunkt enligt artikel 22 i betalkontodirektivet,

Gällande lydelse

européiska finanstillsynsförordningarna till en europeisk tillsynsmyndighet hänskjuta sådana tvister mellan Finansinspektionen och en utländsk EES-tillsynsmyndighet som gäller

1) utbyte av uppgifter eller utförande av inspektioner,

2) utövande av tillsynsbefogenheter eller påförande av påföljder,

3) samarbete eller skötsel av uppgifter i ett tillsynskollegium,

4) andra ärenden som tillsynsmyndigheterna behandlar inom ramen för sin behörighet.

Föreslagen lydelse

2) är en sådan myndighet enligt artikel 11.1 andra stycket i EU:s förordning om värdepapperscentraler som svarar för samarbetskoordineringen,

3) är en sådan kontaktpunkt som avses i artikel 79.1.5 i direktivet om marknader för finansiella instrument och ska enligt direktivet rapportera till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, Europeiska kommissionen och de utländska EES-tillsynsmyndigheterna, om inte något annat föreskrivs någon annanstans i lag,

4) är enda kontaktpunkt för gränsöverskridande administrativt samarbete mellan behöriga myndigheter samt med Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten enligt artikel 29.2 i EU:s gränsöverskridande administrativt samarbete mellan behöriga myndigheter samt med Europeiska bankmyndigheten och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten som avses i artikel 93.2 i EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar,

5) är en sådan gemensam kontaktpunkt för gränsöverskridande administrativt samarbete mellan behöriga myndigheter samt med Europeiska bankmyndigheten och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten som avses i artikel 93.2 i EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar,

6) svarar för det samarbete mellan myndigheter och den samordning av informationsutbyte som avses i artiklarna 23, 23a, 24, 83 och 84 i EMIR-förordningen.

50 c §

Uppgiften som behörig myndighet enligt blankningsförordningen

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt artikel 32 i blankningsförordningen, med beaktande av vad som föreskrivs i 37 a §.

50 d §

Verksamhet som behörig myndighet enligt EMIR-förordningen

Finansinspektionen är den myndighet som avses i artikel 10.5 i EMIR-förordningen och den behöriga myndighet enligt artikel 22.1 som övervakar att förordningen efterlevs.

50 c §

Finansinspektionens verksamhet som myndighet i vissa situationer

Finansinspektionen är

1) den myndighet som avses i artikel 26.9 i EU:s DORA-förordning,

2) den myndighet som avses i artikel 10.5 i EMIR-förordningen.

50 d §

Uppgiften som insamlingsorgan enligt Esap-förordningen

Finansinspektionen är det insamlingsorgan som avses i artikel 2.2 i Esap-förordningen för

1) information enligt artikel 11a.3 i blankningsförordningen, artikel 21a.5 i

Gällande lydelse

Finansinspektionen svarar för det samarbete mellan myndigheter och den samordning av informationsutbyte som avses i artiklarna 23, 23a, 24, 83 och 84 i den förordningen.

Föreslagen lydelse

marknadsmisbruksförordningen, artikel 29a.3 och artikel 29a.4 i förordningen om faktablad för paketerade investeringsprodukter, artikel 32a.4 i förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning, artikel 28a.3 och artikel 28a.4 i förordningen om referensvärden, artikel 21a.3 och artikel 21a.4 i prospektförordningen, artikel 70a.3 och artikel 70a.5 i PEPP-förordningen, artikel 18a.3 i förordningen om hållbarhetsrelaterade upplysningar, artikel 110a.3 i EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar och artikel 15a.4 i EU:s förordning om gröna obligationer,

2) information enligt 10 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 10 a kap. 4 § i värdepappersmarknadslagen, 6 b kap. 5 §, 6 c kap. 10 § och 7 kap. 6 § i lagen om investeringstjänster, 2 kap. 8 §, 9 kap. 9 § och 15 kap. 3, 4, 6 och 7 § i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 6 a § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 2 kap. 11 § och 3 kap. 11 § i lagen om handel med finansiella instrument, 9 a kap. 9 §, 10 kap. 8 § och 11 kap. 10 a § i kreditinstitutslagen, 8 kap. 14 § i resolutionslagen, 2 kap. 9 b §, 6 kap. 20 d och 20 e §, 8 a kap. 1 § och 23 kap. 9 och 31 § i lagen om försäkringsbolag, 3 kap. 16 §, 4 kap. 2 § samt 6 kap. 4, 34 och 35 § i lagen om tilläggspensionsstiftelser och tilläggspensionskassor och 9 och 36 § i lagen om hypoteksbanker och säkerställda obligationer, samt

3) beslut som Finansinspektionen i enlighet med 43 § 5 mom. ska lämna in till den åtkomstpunkt som avses i artikel 1 i Esap-förordningen.

Finansinspektionen är dessutom insamlingsorgan enligt artikel 3.2 i Esap-förordningen för sådan information som lämnas in på frivillig basis och som inte avses i 7 kap. i bokföringslagen och 11 kap. i värdepappersmarknadslagen.

Gällande lydelse

50 e §

*Behörig myndighet enligt
auktioneringsförordningen*

Finansinspektionen är den behöriga myndighet som avses i artikel 43 i auktioneringsförordningen.

50 f §

***Verksamhet som behörig myndighet enligt
direktivet om förvaltare av alternativa
investeringsfonder och de förordningar av
Europaparlamentet och rådet som ansluter
till det***

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt artikel 44 i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 om europeiska riskkapitalfonder.

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 om europeiska fonder för socialt företagande.

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 om europeiska långsiktiga investeringsfonder.

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt artikel 38 i förordningen om penningmarknadsfonder.

50 g §

***Behörig myndighet enligt förordningen om
förmedlingsavgifter för kortbaserade
betalningstransaktioner***

Finansinspektionen är den i artikel 13 i förordningen om förmedlingsavgifter för kortbaserade betalningstransaktioner

Föreslagen lydelse

50 e §

***Finansinspektionens åtgärder med stöd av
incidentrapporteringen***

Om Finansinspektionen av Europeiska bankmyndigheten eller Europeiska centralbanken får en underrättelse enligt artikel 96 i betaltjänstdirektivet om en allvarlig operativ incident eller en säkerhetsincident, ska den vidta behövliga åtgärder för att skydda det finansiella systemets omedelbara säkerhet.

(upphävs 5 f – 50 z)

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

avsedda behöriga myndighet som utöver tillsyn över efterlevnaden av förordningen.

50 h §

***Behörig myndighet enligt
marknadssmissbruksförordningen***

Finansinspektionen är den behöriga myndighet som avses i artikel 22 i marknadssmissbruksförordningen.

50 i §

***Behörig myndighet vad gäller revisionen av
företag av allmänt intresse***

Finansinspektionen är behörig myndighet vid den bedömning och uppföljning av hur väl revisionskommittéerna utfört sitt arbete som avses i artikel 27.1 c i Europeiska unionens revisionsförordning.

50 j §

***Verksamhet som myndighet enligt
betalkontodirektivet***

Finansinspektionen är den behöriga myndighet som avses i artikel 21 och den kontaktpunkt som avses i artikel 22 i betalkontodirektivet.

50 k §

***Behörig myndighet enligt förordningen om
referensvärden***

Finansinspektionen är den behöriga myndighet som avses i artikel 40.2 i förordningen om referensvärden.

50 l §

***Verksamhet som behörig myndighet enligt
förordningen om faktablad för paketerade
investeringsprodukter***

Finansinspektionen är i enlighet med artiklarna 4.8 och 15.2 i förordningen om

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

faktablad för paketerade
investeringsprodukter den behöriga
myndighet som avses i den förordningen.

50 m §

***Verksamhet som behörig myndighet enligt
EU:s förordning om värdepapperscentraler***

Finansinspektionen är en sådan behörig myndighet som avses i artikel 11.1 första stycket i EU:s förordning om värdepapperscentraler och en sådan myndighet enligt artikel 11.1 andra stycket i den förordningen som svarar för samarbetskoordineringen.

50 n §

***Verksamhet som behörig myndighet enligt
betaljänstdirektivet***

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt artikel 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 om betaljänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG, nedan betaljänstdirektivet.

Om Finansinspektionen av Europeiska bankmyndigheten eller Europeiska centralbanken får i artikel 96 i betaljänstdirektivet avsedd information om en allvarlig operativ incident eller säkerhetsincident, ska Finansinspektionen vidta de åtgärder som behövs för att skydda det finansiella systemets omedelbara säkerhet.

50 o §

***Verksamhet som behörig myndighet enligt
direktivet om marknader för finansiella
instrument och EU:s förordning om
marknader för finansiella instrument***

Finansinspektionen är en sådan behörig myndighet som avses i artiklarna 44 och 67 i

direktivet om marknader för finansiella instrument och i EU:s förordning om marknader för finansiella instrument.

Finansinspektionen är en sådan kontaktpunkt som avses i artikel 79.1.5 i direktivet om marknader för finansiella instrument. Finansinspektionen ska enligt direktivet rapportera till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, Europeiska kommissionen och de utländska EES-tillsynsmyndigheterna, om inte något annat föreskrivs någon annanstans i lag.

50 p §

Behörig myndighet enligt EU:s DORA-förordning, NIS 2-direktivet och CER-direktivet

Finansinspektionen är den behöriga myndighet som avses i artikel 46 i EU:s DORA-förordning och den myndighet som avses i artikel 26.9 i den förordningen.

Finansinspektionen är den behöriga myndighet som avses i artikel 8.1 i NIS 2-direktivet i fråga om sektorerna 3 och 4 i bilaga I till direktivet.

Finansinspektionen är den behöriga myndighet som avses i artikel 9.1 i CER-direktivet i fråga om sektorerna 3 och 4 i bilagan till direktivet.

50 q §

Verksamhet som behörig myndighet enligt prospektförordningen

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt artikel 31 i prospektförordningen.

50 r §

Behörig myndighet enligt värdepapperiseringsförordningen

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt artikel 29.5 i värdepapperiseringsförordningen.

50 s §

***Verksamhet som behörig myndighet enligt
förordningen om transparens i
transaktioner för värdepappersfinansiering
och om återanvändning***

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt artikel 16 i förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning.

50 t §

***Verksamhet som behörig myndighet enligt
förordningen om hållbarhetsrelaterade
upplysningar och taxonomiförordningen***

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt artikel 14.1 i förordningen om hållbarhetsrelaterade upplysningar.

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt artikel 21.1 i taxonomiförordningen.

50 u §

***Verksamhet som behörig myndighet enligt
EU:s gräsrotsfinansieringsförordning***

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt artikel 29.1 i EU:s gräsrotsfinansieringsförordning och är enda kontaktpunkt för gränsöverskridande administrativt samarbete mellan behöriga myndigheter samt med Esma enligt artikel 29.2 i den förordningen.

50 v §

***Behörig myndighet enligt PEPP-
förordningen***

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt artikel 61 i PEPP-förordningen.

50 w §

***Behörig myndighet enligt förordningen om
en pilotordning för***

**marknadsinfrastrukturer som baseras på
teknik för distribuerade liggare**

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt artikel 2.21 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/858 om en pilotordning för marknadsinfrastrukturer som baseras på teknik för distribuerade liggare och om ändring av förordningarna (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 909/2014 samt direktiv 2014/65/EU.

50 x §

**Verksamhet som behörig myndighet enligt
EU:s förordning om marknader för
kryptotillgångar**

Finansinspektionen är en sådan behörig myndighet som avses i artikel 93.1 i EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar och en sådan gemensam kontaktpunkt för gränsöverskridande administrativt samarbete mellan behöriga myndigheter samt med Europeiska bankmyndigheten och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten som avses i artikel 93.2 i den förordningen.

50 y §

**Verksamhet som behörig myndighet enligt
EU:s förordning om gröna obligationer**

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt artikel 44 i EU:s förordning om gröna obligationer.

50 z §

**Uppgiften som insamlingsorgan enligt
Esap-förordningen**

Finansinspektionen är det insamlingsorgan som avses i artikel 2.2 i Esap-förordningen för 1) information enligt artikel 11a.3 i blankningsförordningen, artikel 21a.5 i marknadsmissbruksförordningen, artikel 29a.3 och artikel 29a.4 i förordningen om faktablad för paketerade

investeringsprodukter, artikel 32a.4 i förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning, artikel 28a.3 och artikel 28a.4 i förordningen om referensvärden, artikel 21a.3 och artikel 21a.4 i prospektförordningen, artikel 70a.3 och artikel 70a.5 i PEPP-förordningen, artikel 18a.3 i förordningen om hållbarhetsrelaterade upplysningar, artikel 110a.3 i EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar och artikel 15a.4 i EU:s förordning om gröna obligationer,

2) information enligt 10 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 10 a kap. 4 § i värdepappersmarknadslagen, 6 b kap. 5 §, 6 c kap. 10 § och 7 kap. 6 § i lagen om investeringstjänster, 2 kap. 8 §, 9 kap. 9 § och 15 kap. 3, 4, 6 och 7 § i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 6 a § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 2 kap. 11 § och 3 kap. 11 § i lagen om handel med finansiella instrument, 9 a kap. 9 §, 10 kap. 8 § och 11 kap. 10 a § i kreditinstitutslagen, 8 kap. 14 § i resolutionslagen, 2 kap. 9 b §, 6 kap. 20 d och 20 e §, 8 a kap. 1 § och 23 kap. 9 och 31 § i lagen om försäkringsbolag, 3 kap. 16 §, 4 kap. 2 § samt 6 kap. 4, 34 och 35 § i lagen om tilläggs pensionsstiftelser och tilläggs pensionskassor och 9 och 36 § i lagen om hypoteksbanker och säkerställda obligationer, samt

3) beslut som Finansinspektionen i enlighet med 43 § 5 mom. ska lämna in till den åtkomstpunkt som avses i artikel 1 i Esap-förordningen.

Finansinspektionen är dessutom insamlingsorgan enligt artikel 3.2 i Esap-förordningen för sådan information som lämnas in på frivillig basis och som inte avses i 7 kap. i bokföringslagen och 11 kap. i värdepappersmarknadslagen.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Finansinspektionen får i sådana fall som avses i de EU-rättsakter som gäller finansmarknaden i enlighet med de europeiska finanstillsynsförordningarna till en europeisk tillsynsmyndighet hänskjuta sådana tvister mellan Finansinspektionen och en utländsk EES-tillsynsmyndighet som gäller

1) utbyte av uppgifter eller utförande av inspektioner,

2) utövande av tillsynsbefogenheter eller påförande av påföljder,

3) samarbete eller skötsel av uppgifter i ett tillsynskollegium,

4) andra ärenden som tillsynsmyndigheterna behandlar inom ramen för sin behörighet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om ändring av 21 kap. 12 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) 21 kap. 12 § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

21 kap.

21 kap.

**Bestämmelser som gäller
Finansinspektionen**

**Bestämmelser som gäller
Finansinspektionen**

12 §

12 §

*Tvistlösning hos Europeiska värdepappers-
och marknadsmyndigheten*

*Tvistlösning hos Europeiska värdepappers-
och marknadsmyndigheten*

Gällande lydelse

Bestämmelser om hänskjutande av tvister mellan Finansinspektionen och en utländsk EES-tillsynsmyndighet till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten finns i 50 b § i lagen om Finansinspektionen.

Föreslagen lydelse

Bestämmelser om hänskjutande av tvister mellan Finansinspektionen och en utländsk EES-tillsynsmyndighet till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten finns i 51 § i lagen om Finansinspektionen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av 2 kap. 23 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet (348/2017) 2 kap. 23 §
som följer:

Gällande lydelse

2 kap.

En värdepapperscentralas verksamhetstillstånd, ägare, förvaltning och verksamhet samt centrala motparter

23 §

Verksamhetstillstånd för och tillsyn över centrala motparter

Finansministeriet är den myndighet enligt artikel 22.1 i EMIR-förordningen som beviljar verksamhetstillstånd för finländska centrala motparter. Bestämmelser om Finansinspektionens ställning som behörig myndighet som övervakar centrala motparter verksamhet finns i 50 d § i lagen om Finansinspektionen. Bestämmelser om villkor och förfaranden för beviljande av verksamhetstillstånd för centrala motparter finns i artiklarna 14–21 i EMIR-förordningen.

Föreslagen lydelse

2 kap.

En värdepapperscentralas verksamhetstillstånd, ägare, förvaltning och verksamhet samt centrala motparter

23 §

Verksamhetstillstånd för och tillsyn över centrala motparter

Finansministeriet är den myndighet enligt artikel 22.1 i EMIR-förordningen som beviljar verksamhetstillstånd för finländska centrala motparter. Bestämmelser om Finansinspektionens ställning som behörig myndighet som övervakar centrala motparter verksamhet finns i 50 a § 3 punkten i lagen om Finansinspektionen. Bestämmelser om villkor och förfaranden för beviljande av verksamhetstillstånd för centrala motparter finns i artiklarna 14–21 i EMIR-förordningen.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av 35 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) 35 § 3 mom.,
sådant det lyder i lag 1246/2011, som följer:

Gällande lydelse

35 §

Tillhörighet till finans- och försäkringskonglomerat i tredjeland

Om den myndighet som svarar för tillsynen
över företag som hör till ett finans- och
försäkringskonglomerat som avses i 1 mom.
och regleras i en annan EES-stat inte förenar
sig med Finansinspektionens beslut med stöd
av 1 mom., får Finansinspektionen hänskjuta
ärendet till de europeiska
tillsynsmyndigheterna enligt vad som
föreskrivs i 50 b § i lagen om
Finansinspektionen.

Föreslagen lydelse

35 §

Tillhörighet till finans- och försäkringskonglomerat i tredjeland

Om den myndighet som svarar för tillsynen
över företag som hör till ett finans- och
försäkringskonglomerat som avses i 1 mom.
och regleras i en annan EES-stat inte förenar
sig med Finansinspektionens beslut med stöd
av 1 mom., får Finansinspektionen hänskjuta
ärendet till de europeiska
tillsynsmyndigheterna enligt vad som
föreskrivs i 51 § i lagen om
Finansinspektionen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag

om ändring av 8 kap. i lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism

I enlighet riksdagens beslut
ändras i lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism (444/2017) 8 kap. 1 § 6 mom., 2 § 3 mom., 3 § 4 mom. och 10 § 1 mom., sådana de lyder i lag 597/2025, som följer:

Gällande lydelse

8 kap. Administrativa påföljder

1 §

Ordningsavgift

Advokatföreningen gör en framställning till Tillstånds- och tillsynsverket om att en advokat som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 12 punkten *eller advokatens biträde* ska påföras ordningsavgift.

2 §

Offentlig varning

Advokatföreningen gör en framställning till Tillstånds- och tillsynsverket om att meddela en advokat som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 12 punkten *eller advokatens biträde* en offentlig varning.

3 §

Påföljdsavgift

Advokatföreningen gör en framställning till Tillstånds- och tillsynsverket om att påföra en

Föreslagen lydelse

8 kap. Administrativa påföljder

1 §

Ordningsavgift

Advokatföreningen gör en framställning till Tillstånds- och tillsynsverket om att en advokat *eller ett advokatbolag* som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 12 punkten ska påföras *en* ordningsavgift.

2 §

Offentlig varning

Advokatföreningen gör en framställning till Tillstånds- och tillsynsverket om att meddela en advokat *eller ett advokatbolag* som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 12 punkten en offentlig varning.

3 §

Påföljdsavgift

Advokatföreningen gör en framställning till Tillstånds- och tillsynsverket om att påföra en

Gällande lydelse

advokat som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 12 punkten *eller advokatens biträde* en påföljdsavgift.

10 §

Framställning från advokatföreningen till Tillstånds- och tillsynsverket om meddelande av administrativa påföljder

Ärenden som gäller att påföra en i 1 kap. 2 § 1 mom. 12 punkten avsedd advokat och *dennes biträde* ordningsavgift, offentlig varning och påföljdsavgift inleds vid Tillstånds- och tillsynsverket på framställning av advokatföreningen. Advokatföreningen ska medan undersökning pågår samarbeta med Tillstånds- och tillsynsverket innan en framställning görs.

Föreslagen lydelse

advokat *eller ett advokatbolag* som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 12 punkten en påföljdsavgift.

10 §

Framställning från advokatföreningen till Tillstånds- och tillsynsverket om meddelande av administrativa påföljder

Ärenden som gäller att påföra *en advokat eller ett advokatbolag som avses* i 1 kap. 2 § 1 mom. 12 punkten ordningsavgift, offentlig varning och påföljdsavgift inleds vid Tillstånds- och tillsynsverket på framställning av advokatföreningen. Advokatföreningen ska medan undersökning pågår samarbeta med Tillstånds- och tillsynsverket innan en framställning görs.

*Denna lag träder i kraft den 20 .
Om i 8 kap. 1–3 § avsedda förummelser,
överträdelser eller mot bestämmelserna
stridande förfaranden har inletts före
ikraftträdandet av denna lag och fortsätter
vid ikraftträdandet av denna lag, tillämpas
bestämmelserna om påförande av påföljd i
denna lag.*
